Αρχισυντάκτης καὶ Ἰδιοκτήτης
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

Διευθυντὴς
ΣΠΥΡΙΔ. ΣΟΥΓΚΡΑΣ

ΑΡΙΘ. 150— ΤΟΜ Ε'. ΑΘΗΝΑΙ, Τετάρτη 11 Δεκεμβρίου. 1891. ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΝ ΠΝΕΥΜΑ
ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ εἶνε καθ' ὅλα ἀνεξάρτητος ὑποστηρίζων ἀρχὰς καὶ ὄχι κόμματα, δημόσια παραγωγικὰ ἔργα ὠφέλιμα εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ ὄχι ὠφέλιμα μόνον πρὸς τοὺς ψευδοεπιχειρηματίας, ἐπιζήμια δὲ καὶ καταστρεπτικὰ διὰ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ τὸν λαόν.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ ἀναγνωρίζει μετὰ σεβασμοῦ τῶν ἰδιωτῶν τὰ εἰλικρινῆ πρὸς τὸ ἔθνος μικρὰ ἢ μεγάλα δωρήματα μαστίζει δὲ ἄνευ διακρίσεως τὰ τῆς ρεκλάμας κερδοσκοπικῶς καὶ σκοπίμως διδόμενα ἢ χαριζόμενα.

Ο ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν καταχωρίζει ἀνωνύμους ἐπιστολὰς οὔτε διατριβὰς δι' οἷον δήποτε ἄτομον οὔτε ποσὸν χρημάτων, ἀλλ' οὔτε ὑπογεγραμμένας παρ' ἀγνώστων· ἐκτὸς ἐὰν συστηθῇ ὁ ἄγνωστος παρ' ἀξιοχρέου πρὸς τὸν ἀρχισυντάκτην ὅστις καὶ μόνος εὐθύνεται διὰ πᾶν δημοσιευόμενον. Ἐὰν αἱ νώνυμοι ἐπιστολαὶ ἐμπεριέχουσι νύξεις, πληροφορίας ἢ ἀποδείξεις κοινωνικῶν συμβάντων δι' ἃ φωτιζόντων τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ὅπως ἀποκαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν τότε μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθείας δημοσιεύονται μετὰ κυρίων ἄρθρων.

Κατακεχωρισμένα καὶ μὴ κατακεχωρισμένα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται πλέον.

Κοινωνικὰ καὶ διάφορα, συνοδευόμενα διὰ ρεκλάμας, προσωπικῶν συστάσεων καὶ πομπωδῶν ἐπαίνων εἶνε ἀπαράδεκτα ἐπὶ οἵα δήποτε πληρωμῇ.

Διατριβαὶ πτωχῶν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, τοῦ δικαίου αὐτῶν, τῆς προσβληθείσης ὑπολήψεώς των καὶ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ὠφελείας δημοσιεύονται δωρεάν. Διατριβαὶ μὲ λιβέλλους περιέχουσαι χονδρὰς λέξεις, ἢ προσωπικότητας εἶνε ἀπαράδεκτοι ἐπ' οὐδεμιᾷ πληρωμῇ.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν δημοσιεύεται τὴν Δευτέραν. Ἡ Κυριακὴ ἀφίεται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ συνεργατῶν. Μόνον σπουδαιότατα συμβάντα δύνανται νὰ διαρρήξωσι τὸν ἄλλως τε ἀπαραβίαστον τοῦτον κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτησία δρ. 30 ἑξαμ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . . . δρ. χρ. 45 δρ. χρ. 26

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς τῶν συνδρομῶν θὰ φέρωσι μόνον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἰδιοκτήτου κ. Στεφάνου Ξένου, πᾶσα δὲ τοιαύτη, μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφήν του εἶνε ἄκυρος.

Αἱ συνδρομαὶ τῶν πληρωμῶν τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» γίνονται εἰς τὰ γραφεῖά μας κείμενα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ προαστείου ἀρ. 8 ἀπέναντι τοῦ νεοκτίστου θεάτρου τοῦ κ. Μπαλάνου· ἐκεῖ ὅστις θέλει εὑρίσκει καὶ τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Πάσης διατριβῆς μὴ ἀπαδούσης πρὸς τὸ προγεγραμμένον πνεῦμα τοῦ Βρεττανικοῦ ἀστέρος ἐν μὲν τῇ πρώτῃ σελίδι ὁ στίχος ἅπαξ μὲν καταχωριζόμενος τιμᾶται 80 λεπτ. δὶς 60, 6κις 50, ἐν δὲ τῇ 4ῃ καὶ 8ῃ σελίδι ἅπαξ 60, δὶς 40, πολλάκις 30, τῶν δὲ ἀγγελιῶν καὶ εἰδοποιήσεων ὁ στίχος ἅπαξ λεπ. 20, δὶς 15, πολλάκις 10.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Δεκεμβρίου 1891.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΣΥΡΟΥ

Ἤρξατο ἡ πάλη ἐν τῇ Βουλῇ περὶ τῆς δυστυχοῦς αὐτῆς Ἑταιρίας, ἥτις ὑπῆρξε αἴτιος τόσων ζημιῶν τόσων συμφορῶν πρός τε τὴν κοινωνίαν καὶ τὸν πολιτικὸν, ναυτικὸν καὶ ἐν γένει Ἐθνικὸν σκοπόν, παράδειγμα δὲ ἐμπαικτικὸν, ἀποινὲς καὶ κυνικόν, ἐκφανῶν κλοπῶν. ἀναιδῶν καταχρήσεων, αὐθάδους καὶ τολμηροτάτης περιφρονήσεως τῶν νόμων, τῆς χώρας τῶν δικαστῶν καὶ κυβερνήσεών της.

Ἂν ποτε εἰς ἕτερον συνταγματικὸν ἔθνος ὑπῆρξε μικρὰ ὁμὰς εὐτελῶν ἀνθρώπων ναὶ παίξῃ τοιοῦτον κλεπτόδραμα ἐνώπιον ἔθνους ἀπηλιθωμένων, Κυβερνητῶν καὶ λαοῦ, τεταριχευμένων Μουμιῶν τότε ἃς εἴπωμεν καὶ ἡμεῖς, ὅτι ὁ Βαφιαδάκης, ὁ Πρώϊος, ὁ Δομεστίνης, ὁ Κάζιρας, ὁ Σμίθ, ὁ Κεχαγιᾶς, καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῆς συμμορίας ἠδύναντο νὰ μιμηθῶσι τὸ παράδειγμα καὶ καθέξωσι τὴν δευτέραν θέσιν ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἑρμοῦ.

Ἦσαν ἢ δὲν ἦσαν μέτοχοι τῆς Ἑταιρίας οἱ ἄνωθι; Εἶχον ἢ δὲν εἶχον μέγαν ἢ μικρὸν ἀριθμὸν μετοχῶν οἱ διαχειρισταὶ οὗτοι τῶν κεφαλαίων τῆς Ἑταιρίας; Ἔχουσιν ἢ δὲν ἔχουσιν σήμερον μετοχάς; καὶ ἐννοοῦμεν ζῶντας, ἀποβιώσαντας καὶ τοὺς κληρονόμους των, ταῦτα κυρίως οἷα δήποτε Κυβέρνησις ὤφειλε νὰ ἐξετάσῃ πρὶν συνδράμῃ τὴν λῃστευθεῖσαν ἀτμοπλοϊκὴν ἑταιρίαν, ὅπως ἡ χρηματικὴ συνδρομὴ πιάσῃ τόπον, θεραπεύσῃ τοὺς ἀληθῶς λῃστευθέντας καὶ μὴ πρὸς περαιτέρω μωκισμὸν περιέλθῃ ἡ συνδρομὴ εἰς χεῖρας τῶν λῃστευσάντων καὶ τοκογλυφησάντων τὰ δυστυχῆ ἀληθῆ θύματα τῆς Ἑταιρίας.

Οὐδόλως αἰτιώμεθα τὴν Κυβέρνησιν Δελιγιάννη, ὅτι συνέδραμε τὴν Ἑταιρίαν, ὅπως διασωθῇ. Τοὐναντίον ἔπραξε καλῶς διότι παντὶ σθένει πρέπει νὰ διασωθῇ διὰ τοὺς ἑπομένους λόγους, καὶ διότι ὁ κ. Τρικούπης ἤθελε πράξει τὸ αὐτὸ ἐὰν ἦτο πρωθυπουργὸς μετὰ μεγαλειτέρας μάλιστα μεγαλοδωρίας, διότι τοῦτο ἤθελον ἀπαιτήσει ὁ κ. Σκουλούδης, ὁ κ. Συγγρός, καὶ οἱ ἐπίλιποι βουλευταὶ καὶ ὑποψήφιοι τοῦ κόμματός του βουλευταὶ καὶ κομματάρχαι των, τοὺς ὁποίους πρὸς χάριν τῶν ἐξασκούντων ἐπὶ τῆς νήσου ἐπιρροὴν μεγακλεπτόρων καὶ τοκογλύφων ἤθελον αὐθις πιέσει καὶ ἀναγκάσει οἱ τοῦ σατανικοῦ τούτου πολιτεύματος ἐξηπατημένοι, ἢ ὠνητοὶ τοῦ κόμματος ψηφοφόροι. Οὐδόλως λοιπὸν αἰτιώμεθα τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν συνδρομὴν, ἣν ἔδωκε πρὸς τὴν Ἑταιρίαν, ἀλλὰ τὴν συνδρομὴν ὤφειλε νὰ τὴν δώσῃ πρὸς τὴν Ἑταιρίαν καὶ ὄχι πρὸς τοὺς λῃστὰς αὐτῆς, νὰ τὴν δώσῃ πρὸς σωτηρίαν τῶν πλοίων της καὶ τῶν ἀθώων μετόχων της διατάτουσα συγχρόνως προανακρίσεις προφυλακίσεις καὶ προσημειώσεις τῶν κτημάτων τῶν διαχειριστῶν τῶν μετοχῶν, ἢ συμβούλων τῆς Ἑταιρίας ζώντων ἢ ἀποβιωσάντων, ὅπως ὁμολογητέον ἔπραξεν ὁ κ. Τρικούπης εἰς τοὺς τελῶνας Πειραιῶς καὶ τοὺς ταμίας Ἀθηνῶν.

Δὲν ἐννοοῦμεν, ὅτι καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ κ. Τρικούπης ἤθελε τολμήσει νὰ δειχθῇ ὕπατος Κυβερνήτης προσωποκρατῶν καὶ δικάζων Βαφιαδάκιδας, Πρωΐους. Μαρκαντωνάκιδας, Κεχαγιάδες, καὶ τοὺς ἐπιλοίπους τῆς συμμορίας αὐτῆς, ἄπαγε! τὸ τοιοῦτον ὁ κ. Τρικούπης προπάντων δὲν ἠδύνατο νὰ κάμῃ, διότι ἡ χιοταρία καὶ ἡ χρυσοκανθαρία, μεθ' ὧν εἶνε συνδεδεμένος ποτὲ δὲν θὰ ἐπέτρεπον τοῦτο πρὸς αὐτὸν ἀλλὰ γράφομεν ταῦτα, ὅπως ἀποδείξωμεν, ὅτι αἱ περὶ οὗ ὁ λόγος σκιαμαχίαι ἀψιμαχίαι καὶ ἀπηρυθριασμένοι προσωπικοὶ διαπληκτισμοὶ ἐν τῇ Βουλῇ οὐδένα θὰ φέρωσι καρπὸν ἢ ἀποτέλεσμα, οὐδεμίαν θεραπείαν εἰς τὴν ἑταιρίαν, οὐδένα ἀναμφιλέκτον τρόπον σωτηρίας αὐτῆς, διότι ἀμφότερα τὰ κόμματα ἡλιοβατοῦντα καὶ πυροβολούμενα μεταξύ των ἀπομακρύνονται ἐκ τοῦ ἀληθοῦς βλήματος, ἐκ τοῦ κυρίου σημείου τῆς σκοποβολῆς, ἐφ' οὗ εὑρίσκεται καὶ ἡ σωτηρία τῆς ἀρχαιοτέρας τοῦ κράτους ἑταιρίας, ἥτις μὲ ὅλας τὰς κλοπὰς τὰς ὁποίας ὑπέστη προσέφερεν πολυειδεῖς πολυτίμους ὑπηρεσίας ἐθνικὰς εἰς τὰς διαφόρους κυβερνήσεις εἰς τὸ κράτος κυρίως διὰ τῶν γενναίων καὶ ἡρωϊκῶν πλοιάρχων της εἰς το Κρητικον ζήτημα, ὥστε εἰς πᾶν ἕτερον ἔθνος ἡ κοινὴ γνώμη ἠδύνατο νὰ ἀπαγχονίσῃ ἑκατὸν Βαφιαδάκιδες, Κεχαγιάδες, Πρωΐους καὶ τοὺς τῆς συμμορίας των, παρὰ φοβουμένη μία Κυβέρνησις τὰς ψήφους των, πτοουμένη τὴν ψευτοεπιρροήν των πωλήσει ἐν τῶν σκαφῶν ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἐκαλύπτοντο ἐξ ὄμβρου τουρκικῶν σφαιρῶν, ὁπόταν διερχόμενα ἐν μέσῳ τοῦ τουρκικοῦ στόλου ἔφερον ζωοτροφίας καὶ πολεφόδια, μαχητὰς καὶ τὴν σημαίαν τὴν ἑλληνικὴν ὑπὲρ τῶν πρωταθλητῶν τῆς ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Κρητῶν.

Οὐδεὶς Πρωθυπουργὸς μὲ καρδίαν ἑλληνικὴν

θέλει ποτὲ τολμήσει νὰ κάμη τοῦτο, οὔτε ὁ κ. Τρικούπης πρὸς χάριν τῶν ἀτμοπλοίων τοῦ Γουδῆ ἢ τῆς Πανελληνίου, ἧς τὸ ναυάγιον, χρόνου προϊόντος ἔσεται οἰκτρότερον, διότι νῦν φαινομενικῶς πληρώνει μερίσματα, διότι τὰ νέα ὑπὸ κατασκευὴν ἀτμόπλοιά της ἀνερχόμενα εἰς πλέον τῶν 120,000 λιρῶν ἀγγλικῶν δὲν ἀξίζουν οὔτε 85,000 καὶ διὰ λόγους ἄλλους, οὓς ἀριθμητικῶς θ' ἀποδείξωμεν.

Πρὸς τί λοιπὸν πᾶσαι αὐται αἱ μάταιαι συζητήσεις ἐν τῇ Βουλῇ. Ἐπιθυμεῖτε νὰ καταστρέψητε τὴν ἑταιρίαν, θὰ καταστρέψητε τὴν ἐμπορικωτέραν νῆσον μας, τῆς ὁποίας αἱ χρηματικαὶ θυσίαι ἀπὸ τοῦ 1827 εἶνε ἀνυπολόγισται, ἥτις ὑπῆρξε τὸ καύχημα τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου καὶ ὁ πυρὴν χιλίων ἐλευθεριῶν καὶ ἑκατοστύων ἀξιομιμήτων ἐξόχων χαρακτήρων, ἀλλ' ἥτις ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποβιώσεως ἢ τῆς μεταναστεύσεώς τῶν σπουδαίων καὶ ἐπισήμων οἰκογενειῶν της πεσοῦσα ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Βαφειαδάκιδων καὶ τῶν ὁμοίων των σήμερον τοσοῦτον πάσχει. Πατάξατε λοιπὸν τοὺς τοιούτους κύριε Δηληγιάννη καὶ κύριε Τρικούπη καὶ σώσετε τὴν ἑταιρίαν, διασώσατε τὴν Ἑρμούπολιν, τὴν Σῦρον ὅλην.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9 Δ)βρίου. Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων.—Ἡ Βουλὴ παρεδέξατο νομοσχέδιον κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις τῆς Δημοκρατίας ἔχει τὸ δικαίωμα ὅπως ἀναβάλῃ τὴν ἐκτέλεσιν ῥητρῶν τινων τῶν νῦν ἰσχυουσῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τῶν ξένων ἐθνῶν. Συνεπείᾳ δὲ τῆς ψηφοφορίας ταύτης, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ριβῶ ἀνέβη τὸ βῆμα καὶ ἔδωκεν διασαφήσεις ἐπὶ τῆς στάσεως ἣν προτίθεται νὰ λάβῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὰς ἐμπορικὰς σχέσεις αὐτῆς μετὰ τῶν ἄλλων δυνάμεων. Ὁ κ. Ριβῶ εἶπε, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι τὰ τιμολόγια ἅτινα πρὸ μικροῦ ἐψηφίσθησαν ὑπὸ τῶν δύο Βουλῶν, οὐδεμιᾶς τροποποιήσεως θὰ τύχωσι χωρὶς νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐπικύρωσιν. Προσέθηκε δὲ ὅτι τὸ ἐλάχιστον δασμολόγιον θὰ δυνηθῇ ἴσως νὰ ἐπεκταθῇ κατόπιν καὶ δι' ἄλλα κράτη ἢ ἐκεῖνα ἅτινα εἰδικῶς προσδιωρίσθησαν ἐν τῷ σχεδίῳ καὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἡ Ἑλλάς.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 10 Δ)βρίου.—Καθὰ ἀνήγγειλα ὑμῖν ἔν τινι τῶν προηγουμένων μου τηλεγραφημάτων, τὸ νέον ὑπουργεῖον δὲν εἶχε πολλὰς ἐλπίδας νὰ διαμείνῃ ἐπὶ πολὺ ἐν τοῖς πράγμασιν. Ἀληθῶς δέ, κατὰ τὸ τέλος τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως, ἥτις ὑπῆρξεν ἀρκούντως ζωηρά, ἡ Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων ἐψηφίσατο διὰ 78 κατὰ 74 ψήφων πρότασιν δυσπιστίας κατὰ τοῦ ὑπουργείου. Συνεπείᾳ δὲ τῆς ψηφοφορίας ταύτης, ὁ πρόεδρος τοῦ συμβουλίου κ. Κανταρτζῆς μετέβη πρὸς τὸν Βασιλέα ὅπως τὸν πληροφορήσῃ περὶ αὐτῆς. Ὁ Βασιλεὺς δὲν ἔλαβεν εἰσέτι ἀπόφασίν τινα, ἀλλ' ἡ ὑπουργικὴ κρίσις ἤρξατο.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, αὐθημερόν. — Αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαί, αἵτινες ἄρτι ἔλαβον χώραν καθ' ἅπαν τὸ βασίλειον, ὑπῆρξαν εὐνοϊκαὶ τοῖς ῥιζοσπάσταις.

ΡΩΜΗ, αὐθημερόν.—Ἡ Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων παρεδέξατο χθὲς τὸ σύνολον τῶν σχεδίων περὶ τῶν ταμιακῶν μέτρων, γνωστῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα Κατενατσιο.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9 Δεκεμβρίου

Ἑλληνικὸν δάνειον	394
Γαλλικὸν 3 0)0	95.97
Ἡνωποιημένον αἰγυπτιακὸν	488.3)4
Δάνειον τουρκικὸν	18.47
Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου	25.20

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθημερόν.

Ἀγγλικὰ πάγια	95[31
Νέον ρωσσικὸν	95.
Ἑλληνικὸν 5 0[0	78,1)2
» 4 0[0	63,
Αἰγυπτιακὸν	95,87
Ἰταλικὴ ῥάντα	91,1)8
Προεξοφλητικὸς τόκος	3,1]2

(ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ)

ΤΑ ΕΝ ΦΕΖΑΝ

Τῷ ἀξιοτίμῳ ἀρχισυντάκτῃ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Φραγκφούρτης κτλ.

Εἰς Φραγκφούρτην

Εὐγενέστατε Κύριε,

Ὁ δίκαιος ἀγών, ὃν ἀνέκαθεν ἡ ὑμετέρα περίβλεπτος ἐφημερὶς ἠγωνίσατο ὑπὲρ τῶν λαϊκῶν δικαιωμάτων καὶ πολιτικῶν ἐλευθεριῶν, παρέχει μοι τὸ θάρρος ν' ἀποταθῶ πρὸς ὑμᾶς καὶ ἐκ μέρους πάντων τῶν συγκαθειργμένων μοι, οἵτινες ἐκτὸς τοῦ διδάκτορος κ. Φιλιππίδου, ἐν αὐστηρᾷ εἰσέτι ἀπομονώσει διατελοῦντες, καὶ ὑπογράφονται ἐν αὐτῇ.

Τῇ 22 Μαΐου 1888 ἐγκαθειρχθέντος ἐν Κωνσταντινουπόλει τοῦ λίαν γνωστοῦ καὶ παρ' ὑμῖν διδάκτορος τῆς φιλοσοφίας κ. Ν. Γ. Φιλιππίδου, ὅστις περιηγούμενος τὴν Ἀνατολὴν πρὸς συλλογὴν ἐπιτοπείου ὕλης διὰ τὴν «Γερμανικὴν Ἐγκυκλοπαιδείαν» καὶ τὰ παγκόσμια λεξικὰ τοῦ Μάϋερ καὶ τοῦ Βρόκχαους, ὧν ἦτο τακτικὸς συντάκτης, ἐχαρακτηρίσθη ὑπὸ τῶν Τούρκων, ὡς ἐξεγείρων τοὺς ὑποδούλους λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς πρὸς κοινὴν ἐξέγερσιν κατὰ τοῦ Σουλτάνου, συνελήφθην καὶ ὁ ὑποσημειούμενος τῇ 6 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους καὶ καθείρχθην ὡς συνένοχος αὐτῷ.

Ἐπὶ ἐννέα ὅλους μῆνας ἐβασανίσθημεν ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ Βυζαντίου εἱρκταῖς σπαραξικαρδίως μαστιζόμενοι ἐν παραβύστῳ καὶ ἀγνοοῦντες ἑκάτερος ἡμῶν τὴν τύχην τοῦ ἄλλου. Ἐνῷ δὲ ἠμιθανεῖς ἀνυπομόνως περιεμένομεν τὴν παραπομπὴν ἡμῶν πρὸ τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων, ὅπως μάθῃ ἐπὶ τέλους ὁ πεπολιτισμένος κόσμος τὴν αἰτίαν τῆς ἐγκαθείρξεως ἡμῶν, ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις φυγοδικοῦσα κρύφα ἀπέστειλεν ἀμφοτέρους ἡμᾶς μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου Κωνσταντίνου σιδηροδεσμίους εἰς τὴν αὐχμηροτάτην ἔρημον τοῦ Φεζάν, ἔνθα ἀπὸ 12 ἤδη μηνῶν στενάζομεν ἐν δεσμοῖς μετὰ τῶν προαποσταλέντων ἡμῶν 11 Ἑλλήνων ἀδελφῶν.

Ἐκ τῆς πρὸς τοὺς ἁπανταχοῦ τῆς γῆς οἰκοῦντας λαοὺς ἐκκλήσεως ἡμῶν, ἧς πιστὸν ἀντίγραφον ἐγκλείω ὑμῖν ὧδε πρὸς δημοσίευσιν, θέλετε πληροφορηθῆ τὰ καθέκαστα τῶν ἀπεριγράπτων καὶ σπαραξικαρδίων δεινῶν ἐμοῦ τε καὶ τῶν λοιπῶν δυστήνων συγκαθειγμένων, ὑπὲρ ὧν, ἐπικαλουμένων τὸ φιλεύσπλαγχον καὶ πρὸ πάντων τὴν εὐθυδικίαν σύμπαντος τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, παρακαλεῖσθε θερμῶς νὰ ὑψώσητε καὶ ὑμεῖς, στεντορείαν τὴν φωνὴν ἀξιότιμε κ. συντάκτα, διὰ τῆς εὐρωπαϊκῆς φήμην ἐχούσης ὑμετέρας ἀξιολόγου ἐφημερίδος.

Ἐκ τῶν εἱρκτῶν τοῦ Φεζὰν τῇ 16)28 Μαΐου 1890.

Οἱ ἐγκαθειργμένοι

Θωμᾶς Α. Πασχίδης, Κωνστ. Α. Πασχίδης, Ἀλέξανδρος Κακαβίνης, Ἰωάννης Χρήστου, Μάρκος Νέστορος, Βασίλειος Σηρῖκος, Ἀστέριος Λεάντου, Δημήτριος Χρήστου, Ἀθανάσιος Παπαδόπουλος, Δημήτριος Πολύταρχος, Σπῦρος Λάμπρου.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρία τῆς 10 Δ)βρίου 1891.

Προεδρεία Ν. Γεωργιάδου.

Ἡ Βουλὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ τὴν πέμπτην μόλις μετὰ μεσημβρίαν ὥραν. Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται ἄνευ συζητήσεως τὰ πρακτικά, ὑποβάλλονται διάφοροι αἰτήσεις ἀναφοραὶ καὶ ἐπερωτήσεις.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς καταθέτει νομοσχέδιά τινα περὶ ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων, ὡς καὶ ἐκτάκτων διὰ τὴν κατασκευὴν λεβήτων τοῦ «Γεωργίου» «Ναυάρχου Μιαούλη» καὶ «Κανάρη» καὶ διὰ τὰ ἔκτακτα ἔξοδα τῶν ὑπουργείων τῶν Ἐσωτερικῶν, Ἐξωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν γενόμενα ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς Μεγάλης Δουκίσσης Ἀλεξάνδρας.

Ὁ κ. Ζαΐμης ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καταθέτει ἔγγραφα διάφορα ζητηθέντα παρὰ τοῦ κ. Σχινᾶ, περὶ τῶν σιδηροδρόμων Μύλων-Καλαμῶν, Διακοφτοῦ-Καλαβρύτων καὶ Ἀθηνῶν-Πειραιῶς.

Παρὰ τῶν κ. κ. Παπαμιχαλοπούλου καὶ Μπούμπουλη συνιστᾶται εἰς τὴν κυβέρνησιν ἀναφορὰ τῶν ἐν Σύρῳ ζαχαροπλαστῶν, ζητούντων ἀτέλειαν τῆς σακχάρεως διὰ τὰ διάφορα εἴδη τῆς ζαχαροπλαστικῆς, καὶ ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος προκαλεῖ ἐξηγήσεις τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργοῦ κ. Γεροκωστοπούλου περὶ τοῦ ζητήματος τῆς αὐξήσεως τῶν μισθοδοσιῶν τῶν δημοδιδασκάλων. Ὁ κ. ὑπουργὸς ἀνακοινοῖ εἰς τὴν Βουλὴν ἔγγραφα ζητηθέντα περὶ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας καὶ ὑποβάλλει νομοσχέδιον περὶ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ καταρτισθέντος Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου.

Συζήτησις μακρὰ ἀκολουθεῖ μεταξὺ τῶν κυρίων Τσαμαδοῦ καὶ Δηλιγιάννη περὶ τῆς διατροφῆς τῶν κτηνῶν τῆς φρουρᾶς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ τῆς προμηθείας ὀθόνων διὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν. Ὁ κ. Τσαμαδὸς χαρακτηρίζει ἔκνομον τὴν ἐνέργειαν τῆς Κυβερνήσεως, παραχωρησάσης τὴν προμήθειαν κριθῆς καὶ ἀχύρου ἄνευ προμηθείας, καταγγέλλει δὲ εἰς τὴν Βουλήν, ὅτι συνεβλήθη τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν μετ' ἐμπόρων Ἀθηναίων εἰς τὴν προμήθειαν τῆς ὀθόνης, ἥτις καὶ ἄνευ διαγωνισμοῦ ἐγένετο καὶ οὐχὶ ὁμοία πρὸς τὰ ὑποβληθέντα πρὸ τῆς παραγγελίας δείγματα ἀπεδείχθη παρὰ τῆς πρώτης συστάσης εἰς παραλαβὴν αὐτῆς ἐπιτροπῆς. Ἐπίσης καὶ ἑτέραν ἔκνομον κατ' αὐτὸν πρᾶξιν τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ καταγγέλλει τὴν προκαταβολὴν πρὸς ἀγορὰν ἵππου ἐν Παρισίοις παρὰ τοῦ ταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ Ζαφειροπούλου, ὑπαινίσσεται δὲ καὶ ἑτέραν, τὴν προμήθειαν ἐρέας παρὰ τοῦ ἐργοστασίου Πυρρῆ κατὰ 12]00 πλειότερον τῆς προσφερθείσης παρ' ἄλλων τιμῆς.

Ἐπὶ πάντων τούτων ἀπήντησεν ὁ κ. πρωθυπουργός, δίδων πληροφορίας καὶ ἐπιφυλασσόμενος νὰ καταθέσῃ διάφορα ἔγγραφα. Προυτίμησε νὰ προμηθευθῇ τὴν ὀθόνην παρ' οἴκου ἀγγλικοῦ ἀντιπροσωπευομένου ἐν Ἀθήναις παρὰ τῶν ἀδελφῶν Λίγγηρη καὶ οὐχὶ παρὰ τῶν ἀδελφῶν Ρετσίνα, τὴν βιομηχανίαν τῶν ὁποίων ἄλλως τε παντοιοτρόπως ὑπεστήριξε διότι εὗρεν αὐτὴν εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ζητουμένης παρ' αὐτῶν τιμῆς, καὶ ἐνόμισεν ὅτι ἠδύνατο νὰ προκαταβάλῃ τὰ ἀπαιτούμενα δι' ἀγορὰν ἵππου παρὰ τοῦ ταγματάρχου Ζαφειροπούλου, διότι ἐπρόκειτο νὰ συμμετάσχῃ τῶν φθινοπωρινῶν γυμνασίων τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ, εἰς ὑποστήριξιν δὲ τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας παρήγγειλεν τὴν ἐρέαν νὶς τὸ ἐργοστάσιον Πυρρῆ.

Ὁ κ. Τσαμαδὸς ἀνταπήντησε καὶ ὁ κ. Γεωργόπουλος παρεπονέθη διὰ τὴν διακοπὴν τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλίας, ἐνῷ ὁ κ. Σχινᾶς ἐπὶ μακρὸν ὡμίλησε κατὰ τῆς προεκτάσεως τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ τοῦ τρόπου τῆς κατασκευῆς αὐτῆς, ἐξ οὗ τοσαῦτα δυστυχήματα καθ' ἑκάστην ἀναγράφονται. Ὁ κ. βουλευτὴς καταγγέλλει πράγματα μὴ γνωστὰ εἰς τὸν κ. ὑπουργόν, ὑποσχόμενον νὰ ἀποστείλῃ ἐπιτροπὴν ἐκ μηχανικῶν καὶ ἐξετάσῃ περὶ τῶν καταγγελλομένων.

Ἡ βουλὴ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθεν εἰς τὴν

ἡμερησίαν διάταξιν

ἐν ᾗ προηγήθη κατὰ παράκλησιν τοῦ κ. Μαυροκεφάλου ἡ συζήτησις νομοσχεδίου περὶ δημοτικῆς φορολογίας ἐν τοῖς δήμοις Κεφαλληνίας καὶ Ἰθάκης, ὅπερ ἐπεψηφίσθη ἄνευ ἀντιρρήσεως εἰς β' ἀνάγνωσιν.

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως ὀγδόου ὑπουργείου ἤθελεν ὁμιλήσῃ ὁ κ. Ποταμιάνος ὅστις παρεκάλεσε νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησίς του δι' αὔριον. Ἐν τούτοις τὸ νομοσχέδιον μετά τινας μόνον μικρὰς παρατηρήσεις τῶν κυρίων Δραγούμη, Ζυγομαλᾶ καὶ Σχινᾶ περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν γάλλων μηχανικῶν, ἐπεψηφίσθη σήμερον ἀσυζητητὶ σχεδὸν εἰς α' ἀνάγνωσιν, ἐπιφυλαχθέντος τοῦ κ. Ποταμιάνου καὶ ἄλλων νὰ λάβωσι τὸν λόγον ἐπὶ τῆς δευτέρας συζητήσεως.

Ἀσυζητητὶ ἐψηφίσθησαν καὶ τὰ ἑπόμενα τέσσαρα περὶ πιστώσεων ἀναπληρωματικῶν νομοσχέδια, εἰς α' καὶ ταῦτα ἀνάγνωσιν.

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ βουλευτὴς Ζακύνθου κ. Διονύσιος Στεφάνου, ὁμιλήσας διὰ μακρῶν.

Τὸ προτεινόμενον νομοσχέδιον, κατὰ τὸν κ. Στεφάνου, μικρὸν διαφέρει τοῦ τεθέντος ἐν ἐφαρμογῇ ἄλλοτε νόμου τοῦ 1885. Ἐκ τούτου κρίνων τις ἀμέσως δύναται νὰ ἀντιληφθῇ πόσον καταθλιπτικὸς τῆς παραγωγῆς τυγχάνει ὁ τρόπος τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ, τὸν ὁποῖον ζητεῖ νὰ εἰσαγάγῃ ὁ κ. Πρωθυπουργός. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἐξεταζόμενον ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν παρουσιάζεται ὡς ἀσύμφορον, ὡς προστατεῦον τὸ λαθρεμπόριον, ὡς καταβασανίζον τοὺς παραγωγούς, ὡς ἄστοργον. Καὶ πρῶτον ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν διατυπώσεων καθιεροῖ ἀληθῆ βασανιστήρια, τὰ ὁποῖα ἀδύνατον νὰ ὑποστοῦν οἱ δυστυχεῖς καπνοπαραγωγοί. Ποῦ γνωρίζουσιν αὐτοὶ γράμματα διὰ νὰ ἀντιληφθῶσι πάντων τούτων τῶν τύπων; Ποῦ νὰ εὕρωσι ἀποθήκην πρὸς ἐναποθήκευσιν τοῦ προϊόντος του; Θὰ χρησιμεύσῃ αὐτοῖς ὡς τοιαύτη ἡ πτωχικὴ των καλύβη, οὕτω θὰ εἶνε εἰς τὴν διάθεσιν κατὰ πᾶσαν στιγμὴν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον καὶ εἰς τὸν τελευταῖον ὑπάλληλον τοῦ δημοσίου. Ἀλλὰ θὰ καθίστανται καὶ ὑποχείριοι τῶν καπνεμπόρων καὶ διότι οὗτοι συμφέρον ἔχοντες νὰ ἀποφεύγωσι τὰς διατυπώσεις θὰ παραλαμβάνωσι τὸν καπνὸν χωρὶς νὰ τὸ δηλώσωσι καὶ ἑπομένως χωρὶς νὰ διαγραφῇ ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων τὸ ὄνομα τοῦ καπνοπαραγωγοῦ, καὶ διότι ἀναλαμβάνοντες αὐτοὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν τύπων, θὰ ζητήσωσιν εἰς ἀνταμοιβὴν νὰ ἐπιβαρύνωσι τὸν καπνοπαραγωγόν. Ἐν γένει καθιεροῦνται διὰ τῶν διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου τὰ διαβατήρια καὶ αἱ βάσανοι τῶν ζυγίσεων, δηλώσεων, ἀναγνωρίσεων.

Ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ ἐλέγχου τὸ νομοσχέδιον δὲν φαίνεται καλλίτερον. Καὶ ἡ ἄλλοτε ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου τούτου ἐδίδαξε ὅτι τὸ λαθρεμπόριον δι' αὐτοῦ ἐνεργεῖται καὶ αἱ ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ καθόλου δὲν θὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν πρόληψιν αὐτοῦ. Ἐπίσης καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ δημοσίου συμφέροντος εἶνε ἄστοργον καὶ ἀκατάλληλον.

Ἕνεκα πάντων τούτων τῶν λόγων προτιμᾷ ὁ ῥήτωρ τὸν ἐν ἰσχύϊ τρόπον τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ ἀρκεῖ νὰ περιορίσῃ ἡ κυβέρνησις τὸ ἀναφανδὸν ἐν μέσαις Ἀθήναις, τελούμενον λαθρεμπόριον.

Μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Στεφάνου ἡ συνεδρία διελύθη τὴν 9ην καὶ ἡμίσειαν μ. μ.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΑΙ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΔΕΣ

Τί ἐστὶ γαλλικὸν θέατρον

Ἡ μὲν κυρία Ρὲν ἢ ἄλλη τις θαυμάζεται καὶ θεωρεῖται βασίλισσα, θεά, αἱ δὲ παραστάσεις ἐξεγείρουσι τὴν ἡδονήν, τὰς αἰσθήσεις, βρίθουσιν ἀνηθίκων σκηνῶν καὶ εἶνε ὅλως ἀνάρμοστοι εἰς εὐγενεῖς Ἕλληνας, εἰς σεμνὰς Ἑλληνίδας.

Πολλαὶ μητέρες εὐχαρίστως φοιτῶσιν εἰς τὸ θέατρον τοῦτο, ἐπειδὴ δ' ἀπέβαλον πᾶν αἴσθημα φιλοπατρίας, τὰ ξένα λατρεύουσιν. Αἱ πλεῖσται μὴ γινώσκουσαι ἢ μὴ ἐννοοῦσαι τὸ ὀλέθριον ἀποτέλεσμα τῶν τοιούτων θεαμάτων, λαμβάνουσι μετ' αὐτῶν τὰς θυγατέρας των, αἵτινες ἀπὸ τόσον μικρᾶς ἡλικίας συνειθίζουσι νὰ μὴ πτοῶνται δι' ὅσους ἀτόπους ἀστεϊσμοὺς βλέπουσι καὶ ἀκούουσιν.

Ἔπρεπε τοὐναντίον αἱ τῶν Ἑλληνίδων μητέρες νὰ ἀνατρέφωσι τὰ τέκνα των ἐν αὐστηρότητι ἠθῶν, νὰ ἐμπνέωσιν εἰς αὐτὰ ἀπὸ ἁπαλῶν ὀνύχων σφοδρὰν ἀγάπην διὰ τὴν Ἐκκλησίαν μας, τὴν πατρίδα, τὴν παιδείαν καὶ τὰ εὐγενῆ παραδείγματα, θυσιάζουσαι δὲ τὴν προσωπικὴν αὐτῶν τέρψιν εἰς τὴν ἠθικὴν τῶν τέκνων των ἀνάπτυξιν, εἰς τὴν εὐρωστίαν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ν' ἀποβλέπωσι. Μὴ ἡ ἐλαφρὰ αὕτη μουσική, τῆς Γαλλίας προϊόν, εἶνε τι τὸ ὁποῖον ὑψώνει τὴν ψυχὴν ἢ τὴν φαντασίαν; Αὕτη προσκαίρως μᾶς τέρπει, ἀλλὰ μετὰ τῆς τέρψεως ὁποῖον χαίνον βάραθρον! Ὑπερβολικὰς τὰς ἰδέας ταύτας αἱ Νεοελληνίδες μας βεβαίως θεωροῦσιν, ἴσως καὶ γελοίας διὰ τὴν ἐποχήν μας, διότι οὐδέποτε ὡρίμως ἐσκέφθησαν, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι, οἵτινες πλέον ἡμῶν ἠγάπων τὰ θεάματα καὶ τὴν μουσικήν, εἶχον ἐκλεκτὸν θέατρον, ὑπὸ χροιὰν δ' ἀστεϊσμοῦ ὑπεκρύπτετο πάντοτέ τι διδακτικὸν ἢ ὠφέλιμον. Ὁποῖον σθένος ποιήσεως ἐκείνων. Ὁποῖον ὕψος μελῳδίας! Εἶνε καιρὸς νὰ σκεφθῶμεν, ὅτι εἴμεθα ἀπόγονοί των, ὅτι ὀφείλομεν νὰ φανῶμεν ἄξιοι τοιούτων προγόνων. Ἐμπρός! ὁ καιρὸς ἐπείγει, ἡ δὲ διαφθορὰ καθημερινῶς ἐν τῇ κοινωνίᾳ μας εἰσχωρεῖ. Ἂς παύσῃ ἡ ἐλαφρότης πολλῶν μητέρων, ἂς συνετισθῶμεν ἡμεῖς, ἵνα μὴ ταχέως μεταμεληθῶμεν, διότι ἡμᾶς μόνον ἀφορᾷ ἡ ἠθικὴ διάπλασις τῶν μελλόντων τῆς πατρίδος μας τέκνων. Ἴσως δὲ μίαν ἡμέραν, ἂν οὕτω ἐξακολουθῶμεν, θὰ δώσωμεν λόγον διὰ τὴν ἀσύγγνωστον πρὸς τὰ πάτρια ἀδιαφορίαν καὶ ψυχρότητα ἡμῶν!

(Ἐγράφη διὰ τὰ ἐν ὑπαίθρῳ γαλλικὰ θέατρα)

ΑΝΤΩΝΙΑ

ΕΓΧΩΡΙΑ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ

Σήμερον ἐν τῷ ἐνταῦθα μητροπολιτικῷ ναῷ ἐπὶ τούτῳ διεσκευασμένῳ τελεσθήσεται τρίμηνον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς Μ. Δ. Ἀλεξάνδρας.

Θὰ παραστῶσι ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἅπαν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον καὶ οἱ πρέσβεις τῶν ξένων Δυνάμεων. Αὔριον δὲ Πέμπτην ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν γενεθλίων τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως μας τελεσθήσεται δοξολογία αὐτόθι ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἀναρρώσει του.

×

Η ΛΗΞΙΣ ΤΟΥ ΠΕΝΘΟΥΣ

Σήμερον λήγει τὸ ἐπίσημον τρίμηνον πένθος ὅπερ ἡ κυβέρνησις ὥρισε διὰ τοὺς ὑπαλλήλους της ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς πεφιλημένης Μ. Δ. Ἀλεξάνδρας, νῦν δὲ παραμένει τὸ ἐν τοῖς ἀνακτόροις ὁρισθὲν ἑξάμηνον.

×

ΤΟ ΥΓΙΕΙΟΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Συνεπείᾳ τῶν ἀναγραφομένων κατὰ καιροὺς διαφόρων φημῶν περὶ τῆς ὑγιείας τῆς πόλεως, αἵτινες ἐμβάλλουσιν εἰς ἀνησυχίαν τοὺς πολίτας, τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Νομάρχου συνεστήθη ὑγιειονομικὸν συμβούλιον διαρκὲς ἀποτελούμενον ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας, τοῦ Δημάρχου, τῶν ἰατρῶν κ. κ. Δηλιγιάννη, Σούτσου, Λυμπρίτη, Ἀν. Παπαδάκη, Ζωχιοῦ, Πιλαβίου καὶ τοῦ μηχανικοῦ κ. Σούστη, ὅπερ τακτικῶς θέλει συνεδριάζει τὴν 3ην μ. μ. κατὰ Τρίτην καὶ Σάββατον καὶ θέλει ἐκδίδει ἐπίσημα δελτία περὶ τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τῆς πόλεως πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ.

Ἡ πρώτη του συνεδρίασις θέλει γίνει τὸ προσεχὲς Σάββατον.

×

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΥΔΑΤΟΣ

Καὶ δι' ἐπισήμου χθὲς ἐγγράφου ἀνετέθη τῷ κ. Παμπούκῃ, διευθυντῇ τοῦ μικροβιολογικοῦ γραφείου τοῦ Πανεπιστημίου, ἡ ἐξέτασις τῶν ὑδάτων τῆς δεξαμενῆς· ἐξεδόθη δὲ χθὲς καὶ ἡ δευτέρα ἔκθεσίς του δι' ἧς ἀποφαίνεται ὅτι τὰ ὕδατα τῆς δεξαμενῆς οὐδεμίαν βλαβερὰν οὐσίαν ἐμπεριέχουσι· σήμερον δὲ πρόκειται νὰ ὑποβάλῃ λεπτομερῆ ἔκθεσιν περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν ὑδάτων.

×

ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ

Τὸ ἑδώλιον τοῦ κατηγορουμένου χθὲς κατεῖχε ὁ Ἐπαμεινώνδας Παπᾶς μετὰ τῶν δύο του ἀνεψιῶν Πανούση καὶ Δημητρίου κατηγορουμένων ἐπὶ ἀναιρέσει κατὰ τοῦ συγχωρίου των Γ. Παλιούρη ἕνεκεν ἔριδος περί τινος ἁλωνίου κειμένου εἰς τὸ χωρίον Παραπούλια τοῦ δήμου Πλαταιῶν.

Ἐξακολουθησάσης τῆς δίκης καὶ μ. μ. ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου καθ' ἣν κατεδικάσθησαν ὁ μὲν Ἐπαμ. καὶ Πανούσης Παπᾶς εἰς 11 ἐτῶν πρόσκαιρα δεσμά, ὁ δὲ Δημήτριος Παπᾶς εἰς 7 ἐτῶν εἱρκτήν.

×

ΑΝΑΔΑΣΩΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΕΝΤΩΝ

Διεβιβάσθη ἐγκύκλιος ὑπὸ τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς πρὸς ἅπαντας τοὺς δημάρχους τῆς ῥηθείσης περιφερείας δι' ἧς προσκαλοῦνται οὗτοι ὅπως ἀποστείλωσι τῇ Νομαρχίᾳ λεπτομερῆ περιγραφὴν περὶ τῆς θέσεως ὀρέων καὶ ἐκτάσεως τῶν κεκαυμένων δασῶν ὅπως ἀρχίσουν αἱ ἐργασίαι τῆς ἀναδασώσεως τῶν ἐρημωθέντων ὑπὸ τῶν ἐπανειλημμένων πυρκαϊῶν ἀλόων.

×

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΓΕΦΥΡΑΣ

Οἱ κάτοικοι τοῦ Βατραχονήσου ὑπέβαλον χθὲς ἀναφορὰν πρὸς τὸν δήμαρχον κ. Μελᾶν, δι' οὗ ζητοῦσι νὰ ἐπανιδρυθῇ ἡ ἐκ τῶν τελευταίων βροχῶν ἐντελῶς καταστραφεῖσα ἐσωτερικὴ γέφυρα, δι' ἧς διέρχονται ὅλοι οἱ κατοικοῦντες κατὰ τὴν συνοικίαν ταύτην.

×

ΝΑΥΑΓΙΟΝ

Τὴν πρωίαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐν τῇ θέσει «Κοφτῶ» τῆς Μήλου ἐναυάγησε ἡ ἡμιολία τοῦ πλοιάρχου Λουκᾶ Χαϊδεμένου ἐκ Θήρας. Ἀπωλέσθησαν ὁ πλοίαρχος καὶ δύο ἐκ τῶν ναυτῶν· περὶ τῶν λοιπῶν ἐλήφθησαν αἱ δέουσαι φροντίδες παρὰ τῶν ἐκεῖσε ἐπιτοπίων ἀρχῶν.

×

Ο ΑΝΘΥΠΟΦΡΟΝΤΙΣΤΗΣ Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Χθὲς προσῆλθεν καὶ κατέθεσεν ὅπου δεῖ τὰς ἐλλειπούσας 1,000 δραχμὰς ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ «Ναυάρχου Μιαούλη» ὁ καθ' οὗ εἶχεν ἐκδοθῇ ἔνταλμα συλλήψεως ἀνθυποφροντιστὴς Κ. Κωνσταντίνου.

×

Ο ΣΑΡΑΝΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Κατόπιν τῶν ὅσων ἐγράψαμεν περὶ ὑπηρετῶν ὑπηρετριῶν καὶ ὑπηρετομεσιτῶν μένει εἰς τὸν χρόνον, ὅπως ἀποδείξῃ, ἐὰν ταῦτα ἦσαν κοινωνικὰ πρακτικὰ καὶ ἀληθῆ.

Ἐν τούτοις ὁ κ. Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας εὐηρεστήθη νὰ δώσῃ τὴν ἄδειαν τοῦ ὑπηρετομεσίτου καὶ πρὸς τὸν κ. Σαράντην Οἰκονόμου καὶ εἰς τοῦτο τὸν εὐχαριστοῦμεν, ὄχι διότι ἡμεῖς πρῶτοι παρεκαλέσαμεν αὐτὸν διὰ τὴν ἄδειαν αὐτὴν ἀλλὰ διότι πρὸ δέκα καὶ ἑπτὰ ἐτῶν οὗτος μόνος ἵδρυσε ὑπηρετομεσιτικὸν γραφεῖον καὶ ἔκτοτε διῆλθε καὶ διέρχεται τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο ἐντίμως ἄνευ τοῦ προσθέτου σκανδαλώδους ἐπιθέτου καὶ ἐπαγγέλματος τὸ ὁποῖον μετέρχονται ὀλεσήνορα γυναικάρια καί τινες ἄνδρες οἱ μόνοι μεταβαλόντες εἰς μεγάλην πληγὴν τὸ ζήτημα τῶν ὑπηρετριῶν ἐν Ἀθήναις.

Ὅταν ἐσυστήσαμεν τὸν κ. Σ. Οἰκονόμου πρὸς τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας, ὅπως διὰ τῶν νέων διατάξεων αὐτῆς μὴ διακόπτῃ τὸ ἐπάγγελμά του, εἴδομεν πρῶτον τὰ εἰς χεῖρας του πιστοποιητικὰ τῶν χρηστοηθεστέρων, ἐντιμοτέρων καὶ μᾶλλον διακεκριμένων καὶ σεβαστῶν οἰκογενειῶν τῆς πρωτευούσης, ἤτοι Ἀρειοπαγιτῶν Ἐφετῶν, ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, καθηγητῶν κ.τ.λ. πρὸς τὰς ὁποίας πολυετῶς ὁ Σαράντης Οἰκονόμου ἐχορήγησεν ὑπηρέτας τροφοὺς καὶ ὑπηρετρίας.

Ὁ κ. Σαράντης Οἰκονόμου εἶνε ὁ παρουσιάσας πρῶτος πρὸς τὸν κ. Διευθυντὴν Σταΐκον τῆς Ἀστυνομίας τῆς παρελθούσης Κυβερνήσεως σχέδιον τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ὑπηρετομεσιτικοῦ ἐπαγγέλματος πρακτικώτατον καρπὸν τῆς πολυετοῦς αὐτοῦ πείρας. Φρονοῦμεν λοιπόν, ὅτι ὁ φίλος ἡμῶν κ. Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας τὴν δραστηριότητα καὶ ἱκανότητα, οὗτινος ἡμεῖς πρῶτοι ἀνεγνωρίσαμεν καὶ ἐκηρύξαμεν ὅστις μετὰ μοναδικοῦ ζήλου καταδιώκει τὴν ἐπιδημίαν τῶν χαρτοπαιγνίων ἀφιερώθῃ δὲ εἰς τὴν θεραπείαν τόσων ἄλλων κοινωνικῶν πληγῶν τῆς δυστυχοῦς αὐτῆς πρωτευούσης θέλει εὐεργετικῶς πράξει ὑπὲρ τῆς πρωτευούσης χρησιμοποιῶν τὴν μακρὰν πεῖραν καὶ τὰς γνώσεις τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ κ. Σαράντη Οἰκονόμου. Ταῦτα κατὰ καθῆκον.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ο ΛΙΜΟΣ ΕΝ ΜΕΞΙΚΩ

Καὶ ἐν Μεξικῷ ὁ λιμὸς ἤρξατο διαδιδόμενος εἰς πολλὰ γεωργικὰ διαμερίσματα, ἡ πεῖνα δὲ γίνεται βαρέως ἐπαισθητὴ εἰς τοὺς χωρικούς, παρὰ τὴν γονιμότητα τοῦ ἐδάφους. Ὁ θερισμὸς τοῦ σίτου καὶ ἄλλων σιτηρῶν ἀπέτυχεν οἰκτρότατα, ἡ ἐπικρατοῦσα δὲ κατάστασις ἐμπνέει τοιαύτας ἀνησυχίας, ὥστε κατὰ τὰς τελευταίας ἑβδομάδας πολλαὶ αἰτήσεις ἀπεστάλησαν εἰς τὸ Κογκρέσσον, ὅπως ἀρθῇ ὁ ἐπὶ τοῦ σίτου φόρος, μέχρις ὅτου δυνηθῇ ἡ χώρα νὰ συμπληρώσῃ τὴν προμήθειαν αὐτῆς ἐκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Αἱ ἐκ τοῦ λιμοῦ δὲ ταραχαὶ ἤρξαντο ἤδη ἐκρηγνύμεναι, καὶ αἱ ἀρχαί, ἰδίᾳ εἰς τὸ κράτος Ζαλίσκο, προετοιμάζονται νὰ λάβωσι σύντονα μέτρα.

Τὸ κράτος τοῦτο ἀπέστειλε πρῶτον ἐξ ὅλων αἰτήσεις διὰ τὴν ἄρσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ σίτου φόρου, ἐμιμήθησαν δὲ τοῦτο καὶ ἄλλα κράτη ἐκδόντα προκηρύξεις περιγραφούσας τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου. Ἐν τῷ κράτει Ζακατέκα ἐξερράγη ἀπὸ τοῦδε ἐπανάστασις, ἥτις θέλει λάβει σπουδαίας διαστάσεις, ἂν μὴ προμηθευθῶσι τινες ἀποσταλῶσι ταχέως, ὅπως ἐξασφαλίσωσι τοὺς κατοίκους ἀπὸ βεβαίου ἐκ πείνης θανάτου. Αἱ ἐκκλησιαστικαὶ δὲ ἀρχαὶ τοῦ κράτους τούτου ἀγγέλλουσιν ὅτι ἔχουσι πολλὰς χιλιάδας δολλαρίων, ἅτινα δηλοῦσιν ὅτι εἶνε διατεθειμέναι νὰ προσφέρωσι δι' ἀγορὰν σίτου, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἀγοράσωσιν αὐτὸν ἄνευ τῆς πληρωμῆς φόρου τινός.

ΡΩΣΣΟΣ ΜΗΔΕΝΙΣΤΗΣ

Ἀναγγέλλουσιν ἐκ Θόρν, μεθοριακῆς πόλεως τῆς Ρωσσίας, ὅτι μηδενιστής τις, ὅστις νεωστὶ ἐφυλακίσθη ἐν Βελγίῳ καὶ ἐκεῖθεν δι' Ἀμβούργου μετηνέχθη εἰς γερμανικὰς ἀρχάς, παρεδόθη ὑπ' αὐτῶν εἰς τὴν ῥωσσικὴν ἀστυνομίαν, πρὸς δὲ ὁλόκληρος μηδενιστικὴ βιβλιοθήκη εὑρεθεῖσα ἐν τοῖς κιβωτίοις αὐτοῦ κατὰ τὴν φυλάκισίν του, ἐνεχειρίσθη εἰς τὰς ῥωσσικὰς ἀρχάς.

ΠΩΣ ΚΥΒΕΡΝΑΤΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

Συνέχεια ἴδε ἀριθμὸν 149

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀντιπρόσωποι τῆς Μεγ. Βρεττανίας.

Ἕκαστον τάγμα φέρει ἴδιον ἀριθμόν, καὶ σχεδὸν πάντα φέρουσι διακριτικόν τι ὄνομα. Οὕτω ἐν τῷ ἱππικῷ τὸ 1ον τάγμα τῶν λογχοφόρων φρουρῶν ὀνομάζεται τοῦ βασιλέως, τὸ 4ον βασιλικὸν τῆς Ἰρλανδίας· τὸ 1ον τάγμα τῶν λογχοφόρων οἱ βασιλικοί, τὸ 10ον τῶν οὐσσάρων τοῦ πρίγκιπος τῆς Οὐαλίας οἱ βασιλικοὶ οὐσσάροι.

Ἐν τῷ πεζικῷ τὰ πλεῖστα τῶν ταγμάτων φέρουσιν ἢ ἐθνικὸν ἢ κομητείας τινὸς ὄνομα, ἐμφαῖνον τὸν τόπον, ἔνθα τάγμα τι ἀρχικῶς ἐστρατολογήθη ὡς λ. χ. τὸ 1ον τάγμα τοῦ πεζικοῦ ὀνομάζεται τὸ βασιλικὸν τάγμα τῶν Σκώτων, τὸ 3ον τάγμα τῆς Ἀνατολικῆς Kent, τὸ 41 τὸ τῆς Οὐαλίας τάγμα.

Ἐννέα ὑπάρχουσι τάγματα ὀρεινῶν Σκώτων. Ἰρλανδικὰ ἕξ καὶ δύο μόνον ἐθνικὰ τῆς Οὐαλίας τάγματα.

Ὅτι δὲ τὰ σκωτικὰ καὶ τὰ ἰρλανδικὰ τάγματα διαφυλάττουσι τὸν ἀρχικὸν αὐτῶν ἐθνικὸν χαρακτῆρα ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ἑπομένου πίνακος, ὅστις εἶνε εἰλημμένος ἔκ τινος ἐκθέσεως ἐσχάτως ὑποβληθείσης εἰς τὴν τῶν κοινοτήτων βουλήν.

Σκωτικά.

Ἀριθ. Τάγμ.	Σκῶτοι	Ἄγγλοι καὶ Ἰρλανδοί
42ον	783	101
71ον	747	119
72ον	682	276
78ον	363	163
79ον	414	115
92ον	739	154

Ἰρλανδικά.

Ἀριθ. Τάγμ.	Ἰρλανδοί	Ἄγγλοι καὶ Σκῶτοι
18ον	1372	327
27ον	745	135
86ον	619	111
87ον	479	225
88ον	734	119

Τὰ τάγματα ἀπὸ τοῦ 101 μέχρι τοῦ 109 (ἀμφοτέρων τούτων περιλαμβανομένων) ἀρχικῶς ἦσαν εὐρωπαϊκὰ τάγματα ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς ἀνατολικῆς ἑταιρίας τῶν Ἰνδιῶν καταρτισθέντα, ὅπως ὑπηρετῶσιν μόνον ἐν Ἰνδίαις· ἀλλὰ μετὰ τὴν καταστολὴν τῆς ἐν Ἰδίαις ἐπαναστάσεως τοῦ ἰθαγενοῦς στρατοῦ, καὶ τὴν ἀνάληψιν τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἰνδιῶν ὑπὸ τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας κατὰ τὸ 1859, τὰ τάγματα ταῦτα περιελήφθησαν ἐν τῇ βασιλικῇ ὑπηρεσίᾳ, καὶ κατετάχθησαν μεταξὺ τῶν λοιπῶν ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ· νῦν δὲ ἐκτελοῦσιν ὑπηρεσίαν ὁτὲ μὲν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ὁτὲ δὲ ἐν ταῖς ἀποικίαις.

Ἕκαστον τῶν πρώτων εἴκοσι καὶ πέντε συνταγμάτων τοῦ πεζικοῦ ἀπαρτίζεται ἐκ δύο ταγμάτων.

Ἕκαστον τάγμα τοῦ πεζικοῦ φέρει δύο σημαίας μίαν βασιλικὴν ἢ πρώτην σημαίαν, καὶ μίαν τοῦ τάγματος ἢ δευτέραν σημαίαν. Ἡ δευτέρα αὕτη σημαία φέρει τὰ τοῦ τάγματος σήματα, τὰ διακριτικὰ τούτου σημεῖα ὡς καὶ τὰ ὀνόματα τῶν νικῶν εἰς ἃς ἔλαβε μέρος, πρὸς δὲ καὶ τὸ αὐτοκρατορικὸν στέμμα. Οὐδεμία προσθήκη ἢ τροποποίησις δύναται νὰ ἐπενεχθῇ ἐφ' οἱασδήποτε σημαίας ἄνευ τῆς εἰδικῆς ἀδείας τῆς βασιλίσσης.

Ἡ βασιλικὴ ἢ πρώτη σημαία τῶν ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ εἶνε πορφυρᾶ, ἡ δὲ τοῦ τάγματος ἢ δευτέρα σημαία ἑκάστου τάγματος εἶνε ἡ λεγομένη Μεγάλη Ἕνωσις (Great Union), καὶ φέρει ἓν τῶν παλαιῶν διακριτικῶν σημείων τῶν βασιλικῇ ἀδείᾳ ἐπιδαψιλευθέντων εἰς ἕκαστον τῶν λόχων τῶν τὰ σχετικὰ αὐτῶν τάγματα ἀποτελούντων.

Τὸ σύνταγμα τῶν «ἐπιλέκτων φρουρῶν» κέκτηται σημαίαν πορφυρᾶν δοθεῖσαν κατὰ τὸ 1832 εἰς τὸν τοῦ βασιλέως ἢ τῆς βασιλίσσης λόχον ὑπὸ τοῦ βασιλέως Γουλιέλμου Δ'. Φέρει δὲ αὕτη κύκλον περιλαμβάνοντα τὸ στέμμα καὶ ἐπικεχρυσωμένον ἐν τῷ μέσῳ, μετὰ τῶν σημάτων τῆς Ἀγγλίας ἐν δύο γωνίαις, τῶν τῆς Σκωτίας ἐν ἑτέρᾳ, καὶ τῶν τῆς Ἰρλανδίας ἐν ἄλλῃ τινί, πάντων τούτων περικυκλουμένων ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στέμματος.

Ἡ βασιλικὴ ἢ πρώτη σημαία τοῦ συντάγματος τῆς γραμμῆς εἶνε ἡ Μεγάλη Ἕνωσις (Great Union) φέρουσα ἐν τῷ κέντρῳ τὸ αὐτοκρατορικὸν στέμμα, καὶ τὴν τοῦ τάγματος ἢ δευτέραν σημαίαν μετὰ τῶν σημάτων τῆς ἑνώσεως ἐν τῇ ἄνω γωνίᾳ.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν διακριτικῶν σημείων καὶ συμβόλων, ἅτινα φέρουσι τὰ διάφορα τάγματα, τὰ συνηθέστατα εἶνε τὰ ἑπόμενα, χρησιμεύοντα εἰς ἀνάμνησιν σπουδαίας τινὸς ἐκστρατείας ἢ πολέμου ἐν ᾧ τάγματι ἔλαβε μέρος π. χ. «Γιβραλτὰρ» καὶ τὸ σύμβολον «Montis insignia Calp·» «Ἰνδοστὰν μετὰ τοῦ Ἐλέφαντος». «Αἴγυπτος μετὰ τῆς σφιγγός.» «Ὁ λευκὸς ἵππος» μετὰ τοῦ συμβόλου «Nec aspera terrent.» «Ἡ βασιλικὴ Τίγρις·» ἢ «Κίνα μετὰ τοῦ δράκοντος» κτλ. Τὸ 39ον τάγμα φέρει τὸ σύμβολον «Primus in ludis», ὡς τὸ πρῶτον τάγμα τοῦ βρεττανικοῦ στρατοῦ, ὅπερ ὑπηρέτησεν ἐν ἐκείνῃ τῇ χώρᾳ, ἔνθα ἔλαβε μέρος εἰς τὴν μάχην τοῦ Plassey κατὰ τὸ 1757.

Αἱ τοῦ ἱππικοῦ σημαῖαι φέρουσι παρόμοια διακριτικὰ σημεῖα. Τὸ τάγμα τῶν βασιλικῶν ἐφίππων σωματοφυλάκων φέρει σημαῖαν δοθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ βασιλέως Γουλιέλμου Δ'. κατὰ τὸ 1832, ἐφ' ἧς εἶνε ἀναγεγραμμέναι αἱ λέξεις «Dettingen», «Minden, «Warbourg», «Cateau» ὡς καὶ αἱ λέξεις «Χερσόνησος» καὶ «Βατελῶον».

Τὰ τῶν Οὐσσάρων καὶ τῶν λογχοφόρων τάγματα δὲν φέρουσι πλέον σημαίας.

Τὸ πυροβολικὸν κατὰ τοὺς τελευταίους πολέμους κατέστη ὁ σπουδαιότατος τοῦ στρατοῦ κλάδος. Τὸ πυροβολικὸν εἶνε διῃρημένον εἰς πυροβολαρχίας ὧν ἑκάστη εἶνε ὑποδιῃρημένη εἰς κανονοστοιχίας. Ὁ ὀργανισμὸς οὗτος πολλὰ ἔχει τὰ μειονεκτήματα, καὶ μεγάλη ὑπάρχει διάθεσις ὅπως ὡς μονὰς καταστῇ ἡ κανονιοστοιχία ἀντὶ τῆς πυροβολαρχίας· ἤτοι ὅπως πᾶσαι αἱ ἀπὸ ἑνὸς σταθμοῦ εἰς ἄλλον κινήσεις κανονίζωνται ἐντελῶς κατὰ κανονιοστοιχίας, ἀντὶ τῶν κατὰ πολὺ δυσκολωτέρων κινήσεων ὁλοκλήρου πυροβολαρχίας. Τὸ πυροβολικὸν ἀριθμεῖ περίπου 30,000 ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν· ἐκ τούτων δὲ τὸ ἥμισυ σταθμεύει ἐν Ἰνδίαις καὶ ταῖς ἀποικίαις. Τρεῖς ὑπάρχουσι κλάδοι τοῦ πυροβολικοῦ, ἤτοι τὸ ἔφιππον, τὸ πεδινὸν καὶ τὸ φρουριακὸν πυροβολικόν· οἱ δύο πρῶτοι τῶν τριῶν τούτων κλάδων χρησιμεύουσι διὰ πεδινὰς ἐργασίας, ὁ δὲ τελευταῖος διὰ τὴν ὑπεράσπισιν καὶ τὴν προσβολὴν φρουρίων. Οἱ πυροβοληταὶ τοῦ μὲν πεδινοῦ πυροβολικοῦ φέρονται ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ, οἱ δὲ τοῦ ἐφίππου πυροβολικοῦ ἀκολουθοῦσι τὰ πυροβόλα ἔφιπποι.

Τὸ σῶμα τῶν μηχανικῶν, ὅπερ ἄλλοτε ὠνομάζετο σῶμα τῶν «βασιλικῶν σκαπανέων», ἀποτελεῖ ἐπίσης σπουδαιότατον καὶ χρησιμώτατον τοῦ στρατοῦ κλάδον. Εἰς αὐτὸ εἶνε ἀνατεθειμένη ἡ κατασκευὴ ὀχυρωμάτων καὶ ὑπονόμων, ἡ διεξαγωγὴ πολιορκητικῶν ἔργων, ἡ κατασκευὴ γεφυρῶν πρὸς διάβασιν ποταμῶν καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα ἔργα. Εἰς αὐτὸ εἶνε ἐπίσης ἀνατεθειμένη ἡ στρατιωτικὴ καὶ τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία καὶ ἡ ὑπηρεσία τορπιλλῶν. Οἱ βαθμοὶ ἐν τοῖς σώμασι τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τοῦ μηχανικοῦ, τοῖς ἀποτελοῦσι τοὺς ἐπιστημονικοὺς τοῦ στρατοῦ κλάδους, ἀποκτῶνται νῦν διὰ διαγωνισμοῦ· τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων ὑποβάλλονται προηγουμένως εἰς τὸν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν γραμματέα πρὸς ἔγκρισιν· ἀλλ' ἡ διάταξις αὕτη μόνον σκοπὸν ἔχει τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς χρηστοηθείας καὶ τῆς ἐνηλικιότητος τῶν ὑποψηφίων. Ἡ ἀπαιτουμένη ἡλικία εἶνε ἀπὸ τοῦ 16ου μέχρι τοῦ 18ου ἔτους. Οἱ δύο οὗτοι κλάδοι τῆς ὑπηρεσίας ὑπήγοντο ἄλλοτε εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ πυροβολικοῦ ἐπιτροπήν, ἀλλ' ἤδη συνεχωνεύθησαν ἐν τῇ γενικῇ τοῦ στρατοῦ διοικήσει.

(ἀκολουθεῖ)

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

Ἡ νεωστὶ ἐκδοθεῖσα ἔκθεσις περὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἀγγλίας κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον δεικνύει τοὺς ἑξῆς ἀριθμούς. Τὸ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον τοῦ μηνὸς τούτου ἀνῆλθεν εἰς 43,861,389 λίρας στερλίνας δηλ. 1,447,425,837 ἑλληνικὰς δραχμάς, τοῦθ' ὅπερ δεικνύει αὔξησιν ἐν συγκρίσει τοῦ Νοεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους 6,709,116 λίρας στερλίνας· κατὰ τοὺς 11 δὲ μῆνας ἡ εἰσαγωγὴ ἔφθασεν εἰς τὸ ποσὸν 392,429,299 λίρ. στερλ. τοῦτ' ἔστι 12,950,166,867 ἐὰν δ' ἐξ ἀναλογίας κρίνωμεν καὶ περὶ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ τελευταίου μηνὸς Δεκεμβρίου, τὸ ὅλον ποσὸν τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ἐμπορίου τῆς Ἀγγλίας θὰ φθάσῃ τὰ (15) δέκα πέντε δισεκατομμύρια.

Τὸ δ' ἐμπόριον τῆς ἐξαγωγῆς κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον ἀνῆλθε εἰς 18,790,919 λίρας στερλίνας κατὰ τοὺς ἕνδεκα δὲ μῆνας 227,432,458 δηλ. 7,505,271,114. Ἐπομένως καὶ μετὰ τοῦ Δεκεμβρίου θὰ φθάσῃ τὰ 9 δισεκατομμύρια.

* * *

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ φθινοπώρου ε. ε. μέγας ἀριθμὸς Δανῶν καὶ Σουηδῶν ἐπέστρεψεν ἐξ Ἀμερικῆς ὅπως ἑορτάσωσι τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων εἰς τὰς πατρίδας των. Ἕκαστος θέλει ἐκπλαγεῖ ἐὰν μάθῃ μετὰ πόσης ταχύτητος συνετελέσθη τὸ ταξείδιον ἐκ Νέας Ὑόρκης εἰς Κοπεγχάγην. Ὁμάς τις τῶν ταξειδιωτῶν τούτων ἐγκατέλιπε τὴν νέαν Ὑόρκην τὴν 18 Νοεμβρίου καὶ διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Τευτονία» προσωρμίσθη εἰς Λιβερπούλην τὴν 25 Νοεμβρίου ἐκεῖθεν δὲ τὴν αὐτὴν ἑσπέραν ἀνεχώρησαν διὰ Κοπεγχάγην ἔνθα ἀφίκοντο τῇ 28 Νοεμβρίου ὥστε ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 18-28 Νοεμβρίου διήνυσαν 3,754 μίλια.

* * *

Ὁ Πάπας πρό τινος χρόνου ὑποδεχθεὶς Γάλλον τινα καθολικὸν ὡμίλησε λίαν εὐνοϊκῶς διὰ τὴν Γαλλικὴν Δημοκρατίαν ἐκφράσας τὴν πεποίθησίν του ὅτι ἡ παλινόρθωσις τῆς μοναρχίας εἶνε σχεδὸν ἀδύνατος.

* * *

Λέγεται ὅτι τὰ καρδιακὰ νοσήματα τὰ μέγιστα ἐπιπολάζουσιν ἐν Μονάχῳ, ἔνθα ἡ κατανάλωσις τοῦ ζύθου ἀνέρχεται κατὰ μέσον ὅρον εἰς 526 λίτρας κατ' ἄτομον τὸ ἔτος. Ἀπεδείχθη δὲ ὅτι ἡ διάρκεια τοῦ βίου τῶν ἐν τοῖς ζυθοπωλείοις διαιτωμένων καὶ μετερχομένων τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο εἶνε βραχυτέρα τοῦ λοιποῦ πληθυσμοῦ.

* * *

Ὁ πρό τινος ἀποθανὼν Λουκιανὸς Βοναπάρτης ἦτο συνταξιοῦχος ἐκ 250 λιρῶν τὸ ἔτος, ἃς προσέφερεν πρὸ 10 ἐτῶν ὁ κ. Γλάδστων· ὁ Λουκιανὸς δὲν ἦτο πολιτικὸν πρόσωπον καὶ ἡ σύνταξις ἐδόθη εἰς αὐτὸν ἐπὶ τῷ λόγῳ τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ ἐργασιῶν.

* * *

Ἔχομεν ἁπάσας τὰς δυνατὰς ἀποδείξεις, ὅτι ὁ Σαιξπῆρος ἀπέθανεν ἐκ πνευμονικῆς ἀσθενείας τῆς καλουμένης τότε «πνευμονοπάρεσις» ἥτις δύναται νὰ καταβάλλῃ ἐκείνους, ὧν ἡ νευρικὴ ἐνέργεια ἐμειώθη καὶ οἵτινες ἐκτιθέμενοι εἰς κίνδυνον δὲν ἀντέχουσι ἐπὶ πλέον ὡς ὁ ἴδιος συνήθως ἔλεγεν «εἶνε σκληρότης τὸ νὰ φορτόνῃ τις ἀσθενῆ ἄνθρωπον.»

* * *

Ὁ καθηγητὴς Ἀρθοῦρος Auwers ὁ περίκλυτος τοῦ Βερολίνου ἀστρονόμος συνεπλήρωσε τὰς μελέτας του ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων τῆς διελεύσεως τῆς Ἀφροδίτης ἐκ τῆς τροχιᾶς τῆς γῆς κατὰ τὸ 1882. Εὗρε δὲ ἐπακριβῶς ὅτι ἀπέχει ἡ γῆ τοῦ ἡλίου 92,043,074 περίπου μίλια καὶ ὅτι ἡ παράλλαξις τοῦ ἡλίου εἶνε 8,800 δεύτερα λεπτά.

* * *

Ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Ὄσβορν, ἑώρτασαν πρὸ ὀλίγου τὴν ἑβδομηκοστὴν δευτέραν ἐπέτειον τοῦ γάμου των, φέρουσι δὲ εἰς τὰ νῶτα των ὁ μὲν ἑκατὸν ἕνα χειμῶνας, ἡ δὲ ἐννενήκοντα δύο Μαΐους. Τούτων οἱ ἔγγονοι δισέγγονοι καὶ τρισέγγονοι ἀνέρχονται εἰς τὸν σεβαστὸν ἀριθμὸν 298.

* * *

Εἷς ῥῶσσος ἐπιχειρηματίας ἐφεῦρε πρωτότυπον μέθοδον ἵνα δοκιμάζῃ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ζωηρότητα τῶν ἐργατῶν οὓς προσλαμβάνει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του. Πηγαίνει εἰς τὴν ἀγοράν, ὅπου οἱ ἐργάται περιμένουσιν ἐργασίαν καὶ διατάσσει αὐτοὺς νὰ τρέξωσι, νὰ παλαίσωσι καὶ νὰ ἀνεγείρωσιν ἀλλήλους, Ὅταν «τὰ παιδιὰ παίξωσιν» ἀρκετά, ὥστε οὗτος νὰ δυνηθῇ νὰ κάμῃ τὰς παρατηρήσεις του, προσλαμβάνει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ἐκείνους, οἵτινες ἐπιδεικνύουσι τὴν περισσοτέραν ἰσχὺν καὶ ἐπιδεξιότητα.

* * *

Ἐν Πετρουπόλει ἑταιρεία ἀποτελουμένη ἐκ γυναικῶν συνέστη διὰ τὴν κατασκευὴν παιγνίων.

* * *

Ὁ τρελλὸς βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας Ὄθων νομίζει ὅτι εἶνε πελαργὸς καὶ ἔκτισεν εἰς τὰ δώματα αὐτοῦ παμμεγέθη φωλεὰν ἐν ᾗ διαιτᾶται καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

* * *

Διὰ τὴν ἁπλῆν βραχνότητα, λάβε νωπὸν ὠόν, κτύπησέ το καὶ πυκνωσόν το μὲ λεπτὴν ζάχαριν. Πίε ἐλευθέρως τὴν σύνθεσιν ταύτην καὶ ἀπαλλάσεσαι μετ' ὀλίγον τῆς βραχνότητος.

* * *

Ἐν Λονδίνῳ συνεστήθη ἑταιρεία τις τιτλοφορουμένη «Ἀγγλικὴ Ἑταιρεία τοῦ Γκαῖτε», σκοποῦσα δὲ νὰ προαγάγῃ τὴν σπουδὴν τῶν ἔργων τοῦ Γκαῖτε ὅπερ θέλει πράττει διὰ συζητήσεων, μεταφράσεων καὶ συλλαλητηρίων. Ἀλλὰ καίτοι ἡ ἑταιρεία αὕτη ἔχει τὸν Γκαῖτε ὡς κύριον ἀντικείμενόν της, ἡ προσοχὴ τῶν μελῶν θὰ στρέφηται καὶ εἰς ἄλλους γερμανοὺς φιλολόγους, καλλιτέχνας ἢ ἐπιστήμονας.

* * *

46

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΠΛΕΚΤΑΝΗ — ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760 — 1856

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

(συνέχεια).

Ὁ θησαυρὸς τοῦ Τρίκου Μπρίκου

Ὁ βέης τοῦ Τεπελενίου δὲν ἠγνόει τὴν θέσιν τῆς ἐραστρίας, πρᾶγμα ὅμως παράδοξον, ἀντὶ διὰ τῆς τοιαύτης θέσεως νὰ αἰσθάνηται ἑαυτὸν ὡς διὰ φυσικοῦ δεσμοῦ μᾶλλον πρὸς αὐτὴν προσκεκολλημένον, τοὐναντίον ἕνεκα ταύτης ὁ πρὸς αὐτὴν ἔρως του κατεπραΰνετο, δι' ὃ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ τόσον εὐκόλως ἐκ ταύτης τὸν ἀπέσπα. Τὸ τοιοῦτον δὲν συμβαίνει ἢ εἰς τοὺς τυραννικὰς διαθέσεις ἔχοντας ἀνθρώπους, οἵτινες νομίζουσιν, ὅτι ὅλος ὁ κόσμος ἐπλάσθη ὅπως τούτους μόνον ὑπηρετῇ, ὅτι ἡ ὕπαρξις, ἡ τιμὴ καὶ ἡ περιουσία τῶν ἄλλων ἀνήκουσι καθ' ὁλοκληρίαν εἰς αὐτούς. Οἱ τοιοῦτοι ἀφοῦ λάβωσι παρὰ τῶν ἄλλων πᾶν ὅ,τι ἤθελον ἐπιθυμήσεις μετὰ ταῦτα τοὺς ἐγκαταλιμπάνουσι νὰ γείνωσι παράλωμα τῆς δυστυχίας, εἰς ἣν τοὺς ἔρριψαν, ἀηδιάζοντες μάλιστα καὶ εἰς τὸ ἁπλούστατον παράπονον, ὅπερ οἱ παθόντες ἐν τῷ δικαίῳ των ἤθελον ἀποτείνει πρὸς αὐτούς.

Τοιοῦτόν τι ἐμφωλοχωρεῖ ἐν τῇ τυραννικῇ καὶ ἀστάτῳ καρδίᾳ τοῦ νέου βέη· οὐδὲ ἤθελε κἂν ποτε στρέψει νὰ ἴδῃ τὴν δυστυχῆ Ἀθιγγάνην μετὰ τὴν θέσιν, εἰς ἣν τὴν ἔρριψεν (πρὸ πάντων δὲ ἀφ' ὅτου ἡ Ἐμινὲ ἐνετυπώθη εἰς τὸν νοῦν του τοσοῦτον καὶ αἱ ἐλπίδες, ἃς περὶ αὐτῆς ἔτρεφεν ἤγγιζον νὰ πραγματοποιηθῶσιν), ἂν αὕτη δὲν ἦτο γυνή, ἐξ ἧς τοσαῦτα ἐξήντλησε, τῆς ὁποίας τοσαύτην ἀνάγκην ἔτι εἶχε, καὶ τὴν ὁποίαν ἔβλεπεν ἤδη κάτοχον πολυτίμου ἀποκρύφου καὶ μεγίστου θησαυροῦ.

Ὁ Ἀλῆς ἦτο κάτοχος τῆς δυνάμεως νὰ ὑποκρίνηται καὶ εἰς τὰς ζωηροτέρας ἐντυπώσεις του· ἀντὶ νὰ δείξῃ χαρὰν ὅτι μέλλει νὰ γείνῃ πατὴρ ἤκουσε μετ' ἀδιαφορίας τοῦτο κρύψας μάλιστα τὴν ἀηδίαν του εἰς τὴν εἴδησιν καὶ αἰσθανόμενος διὰ τὴν Ἀθιγγάνην του ἁπλῶς ἐπιείκειαν καὶ οἶκτον. Τοῦτο ἡ ὀξύνους Ζιδρὲ ὑπωπτεύετο μεγίστως, ἂν καὶ δὲν ἠδύνατο ὡς ἀληθὴς Πυθία ἐναργῶς περὶ τούτου νὰ πεισθῇ· ὅθεν καὶ ἔσφιγγε τὸν μάγκανον πλειότερον, ὅπως φθάσῃ ταχύτερον εἰς τὸ αἴσιον ἢ ἀπαίσιον αὐτῆς ἀποτέλεσμα.

— Λοιπόν, Ζιδρέ, μετά τινα σιωπὴν ἐπανέλαβεν ὁ Ἀλῆς, δὲν μὲ ἐμπιστεύεσαι νὰ μὲ εἴπῃς εἰς ποῖον μέρος εὑρίσκονται αἱ τεσσαράκοντα χιλιάδες φλωρία;

— Σὲ ἐνεπιστεύθην ἐμαυτὴν καὶ τοῦτο δὲν θὰ σὲ ἐμπιστευθῶ, ἠγαπημένε μου Ἀλῆ; ἀλλὰ μὲ ἀρέσκει νὰ βασανίσω μικρόν τι τὴν περιέργειάν σου..... σοὶ εἶπον ὅτι αὐτὰ θὰ εἶνε ἡ προὶξ μου.... διατὶ λοιπὸν ζητεῖς νὰ σὲ τὴν πληρώσω προγαμιαίαν;

— Ἂν μὲ ἀγαπᾷς, Ζιδρέ, ἂν τῷόντι αἰσθάνεσαι φῶς μου, ψυχή μου, μάτια μου, Ζιδρέ, τὸν βαθὺν καὶ εἰλικρινῆ ἔρωτα, ὃν δι' ἐσὲ τρέφω, ὅστις οὔτε νύκτα οὔτε ἡμέραν ἐπιτρέπει εἰς τὴν δύστηνον καρδίαν μου ἡσυχίαν, μὴ μακρότερα μὲ τυραννῇς...., εἰπέ μοι, Ζιδρέ...., ποῦ εἶνε οὗτος ὁ θησαυρός, πλησίον εἰς τὰ Κάνινα ἢ ἐπάνω εἰς τὰ Ἀκροκεραύνεια.

— Μὴ ἐρωτᾷς, διότι εἶμαι ὡρκισμένη σήμερον τίποτε νὰ μὴν εἴπω. Ὁ θησαυρὸς φυλάττεται ὑπὸ κακῶν πνευμάτων, τὰ ὁποῖα παρευθὺς θὰ μὲ βωβάνωσιν, ἂν εἴπω τίποτε, μειδιῶσα προσέθηκεν ἡ ἀναξιοπαθοῦσα γυφτοπούλα.

— Ἃ Ζιδρέ, γνωρίζεις ὅτι μὲ ἐδίδαξες ἀρκούντως νὰ μὴ πιστεύω εἰς τὰ τοιαῦτα.... ἀλλὰ τί σημαίνουν αἱ δυσπιστίαι αὐταί;..... εἶνε δυνατόν;.....

— Ἄκουσον, Ἀλῆ, εἶμαι ἑτοίμη νὰ σοὶ δείξω τὸ μέρος, ὅπου ταῦτα τὰ φλωρία ὑπάρχουσι· πρὶν ἔλθω εἰς συναπάντησίν σου διῆλθον ἐκεῖθεν καὶ ἀληθῶς ἐβεβαιώθην ψηλαφητῶς περὶ τῆς ἀληθείας, πλὴν ἔχω ἀνάγκην πρότερον νὰ λάβω μίαν ὁμιλίαν μὲ τὴν Χάνκω πρὶν ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ περισσότερα σοὶ εἴπω.

— Μὲ τὴν μητέρα μου;..... διατὶ ὄχι.... μικρόν τι τεθορυβημένος εἶπεν ὁ Ἀλῆς.

— Ἐπιστρέφομεν λοιπὸν εἰς τὸ Δέλβινον;

— Ὅπως ἐπιθυμεῖς, ἐρασμία μου Ζιδρέ.

— Κάλλιστα, Ἀλῆ· οἱ μεγάλοι σκοποὶ δὲν ἐπιδέχονται μακρὰς σκέψεις καὶ μεγάλας ἀναβολάς.

— Δὲν ἀμφιβάλλω, σκυθρωπὸς καὶ τεταραγμένος ἐτονθόρυσεν ὁ βέης τοῦ Τεπελενίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Ἡ συνέντευξις

Ὅταν ἅπαξ ἐκ δύο συμπασχουσῶν ψυχῶν ἀπομακρυνθῇ ἡ ἄδολος εἰλικρίνεια καὶ ἀντ' αὐτῆς ἐμφιλοχωρήσῃ ἡ δυσπιστία ἢ ἡ εὔλογος ζηλοτυπία, τότε, ὅσῳ καὶ ἂν ὑποκρύπτηται τὸ ἓν μέρος, ὑπάρχει ἔνστικτον ἄφαντον, ὅπερ διαυγάζον τὸν νοῦν τοῦ ἑτέρου ἀνακαλύπτει τὴν θέσιν του, τὴν ἀνεικονόμητον θέσιν του.

Ἡ Ζιδρὲ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τῆς συνδιαλέξεως της μετὰ τοῦ Ἀλῆ, μ' ὅλας τὰς διαβεβαιώσεις αὐτοῦ, ὅτι ἡ μήτηρ του συγκατένευσεν, ἠγνόει καὶ ἡ ἰδία τί τὸ ὤθουν αὐτὴν ὄχι μόνον νὰ μὴ πιστεύῃ, ἀλλὰ καὶ ἀκουσίως νὰ αἰσθάνηται κατὰ τῆς Ἐμινὲς ἀκάθεκτον ζηλοτυπίαν καὶ νὰ βλέπῃ τὸν ἔρωτά της περὶ τὸ τέρμα του.

Αἱ τοιαῦται ὑποψίαι ἐν τῷ νῷ ἀνδρός, ὅσῳ δήποτε σκληραὶ καὶ ἂν ὦσιν, εὐκολώτερον θεραπεύονται· ὁ ἀνὴρ οὐχὶ μόνον ὑπομονητικώτατα δύναται νὰ ὑποστῇ τὰς ἀλγηδόνας τῆς ζηλοτυπίας καὶ νὰ προσεγγίσῃ τὸν διαχωρισμόν, ἀλλὰ συγχρόνως ἔχει πολλὰ ἄλλα μέσα, ἵνα ἀκινδύνως διανύσῃ τὴν τοιαύτην θέσιν του. Ἡ δυστυχὴς ὅμως γυνὴ δὲν εὑρίσκεται εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν· ἂν αὕτη ἀποκτήσῃ φίλον καὶ ἡ φιλία της φθάσῃ τὸν βαθμόν, εἰς ὃν ἡ φιλία τῆς Ζιδρὲς ἔφθασε, τουτέστι νὰ συγκεντρώσῃ ἐπ' αὐτῆς πάσας τὰς ἐλπίδας της, νὰ ἀναθέσῃ ὑπὸ τὴν ἄρρενα αὐτοῦ ὑπεροχὴν τὰ πάντα μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς ὑπολήψεώς της, καὶ εἶτα ὁ ἀνὴρ οὗτος σκληροκαρδίως τὴν προδώσῃ ἢ διὰ τοῦ ἔρωτός της κερδοσκοπήσῃ, ὅπως ἀναβῇ εἰς θέσιν ὑψηλοτέραν ἀξιούμενος τῆς χειρὸς γυναικὸς ἀνωτέρας τάξεως, ὢ! τότε ἡ θέσις αὐτῆς εἶνε δυσφόρητος, ἵνα μὴ εἴπωμεν ἀνίατος.

Ἀλλ' ἴσως εἴπῃ τις, ὅτι ἡ Ζιδρὲ ἦτον Ἀθιγγάνη καὶ δὲν ἐσκέπτετο οὕτω τὰ πράγματα· ἦτον πεπλανημένον πλάσμα, ἄνευ θέσεως, ἄνευ τῆς ἁβρᾶς καὶ εὐτρώτου φιλοτιμίας τῶν καλῶς ἀνατεθραμμένων νεανίδων· ναί, ἀλλ' ὁ Ἀλῆς ἐγνώριζε καὶ οἱ ἀναγνῶσταί μας γνωρίζουν ἤδη ὁπωσοῦν τὴν νέαν ταύτην· ἦτο μὲν Ἀθιγγάνη, πλὴν ὁποία γυνή! Τοὐναντίον ἡ μόνη ἰδέα, ὅτι ὁ Ἀλῆς παραγνωρίζων τὰς θυσίας καὶ τὰ προτερήματά της τὴν ἐθεώρει καὶ πάλιν ὡς Ἀθιγγάνην, διήγειρεν εὐγενῆ φιλοτιμίαν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς, διήγειρε τὴν ἀκράδαντον ἀπόφασιν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ἢ νὰ γείνῃ ἡ βέησσα τοῦ Τεπελενίου, ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Μαυροβούνιον πρὸς τὸν γέροντα ἰατρόν, ὅντινα, ὡς ἐφρόνει, εἰς πᾶσαν στιγμὴν ἠδύνατο νὰ νυμφευθῇ, καὶ διὰ τῆς θυσίας ταύτης νὰ προλάβῃ τὴν περαιτέρω ἀτιμίαν.

Ἀφοῦ διηυθύνθησαν εἰς τὸ Δέλβινον, ὁ Ἀλῆς μετέβη, ἵνα προετοιμάσῃ τὴν Χάνκω, ἐλπίζων, ὅτι πληροφορουμένη αὕτη τὰ περὶ τοῦ θησαυροῦ, ἤθελε συγκατανεύσει καὶ ἐπιτρέψει εἰς αὐτὸν νὰ νυμφευθῇ τὴν Ζιδρέν, ἢ ἐντέχνως ἤθελεν ὑποκριθῇ τοῦτο, ἕως ὅτου λάβωσι τὸν θησαυρὸν εἰς τὴν κατοχήν των.

Ἦτον ἤδη μεσημβρία, ὅτε ἡ Ζιδρὲ μετέβη εἰς τὸν οἶκον τῆς Βελῆ βέησσης, ἐνδεδυμένη ἄνευ πολυτελείας καὶ ἐπιδείξεως, ἀλλὰ κοσμίως καὶ δι' ἁρμονικῶν χρωμάτων συστακνόντων πρὸς περισσοτέραν διάλαμψιν τῶν ἐπαγωγῶν τῆς φυσιογνωμίας της χαρακτηριστικῶν. Ἡ Ζιδρὲ ἐμελέτησε κατὰ βάθος τί ἔμελλε νὰ εἴπῃ πρὸς τὴν ἀγέρωχον ἀριστοκράτιδα, ὁμοίως καὶ τὴν συμπεριφοράν της. Ἂν δὲ καὶ ἄλλοτε ὡς ἁπλῆ παιδίσκη τοῦ ἰατροῦ εἰσήρχετο εἰς τὸν γυναικωνίτην καὶ ὑπηρέτει αὐτήν, συνήψεν ὅλας τὰς δυνάμεις τῆς καρδίας της, ἵνα συναπαντήσῃ τὴν ἀλαζόνα Σεμιράμιδα τῆς Ἠπείρου μεθ' ὕψους ἀνταξίου τῆς ὑποδοχῆς αὐτῆς. Ἡ συνέντευξις τῶν δύο γυναικῶν ἔμελλε νὰ γείνῃ κατὰ μόνας.

Κατὰ τὰς πρώτας στιγμὰς ἡ Χάνκω ἦτο πλήρης τύφου καὶ μεγαλείου, ἂν καὶ εἰς τὰ χείλη της περιΐπτατο μειδίαμά τι φιλοφροσύνης· οὔτε κἂν προεσηκώθη ἐκ τῆς γωνίας του ἀνακλίντρου, ἐφ' ἧς ἦτον ἐπηκουμβημένη, ἔδειξεν ὅμως φιλόφρονος θέσιν τινὰ ἐπὶ τούτου διὰ νὰ καθήσῃ. Εἰς τὴν ζώνην ἔφερε πιστόλια καὶ ἓν χαντζάριον, εἰς τὰ δακτυλά της ἐκράτει κομβολόγιον ἐκ κεδρίνων κόκκων καὶ τὸν σίφωνα μακροῦ ναργελὲ ἐν ἑνὶ δὲ λόγῳ ὡμοίαζεν ἀληθῆ σατράπην τῶν χρόνων ἐκείνων.

Ἡ Ζιδρὲ ἐνόησεν αὐτήν, πλὴν οὔτε ἀπεκαρδιώθη, οὔτε ἐταπεινώθη, ἠσθάνετο, ὅτι ἂν καὶ δὲν ἦτο γεννημένη θυγάτηρ τοῦ πασᾶ τῆς Κονίτζας ὡς καὶ ἡ Χάνκω, εἶχεν ὅμως ἀποκτήσει ἀναμφισβήτητον δικαίωμα ἐπ' αὐτῆς, ἵνα πάντα τῆς καταγωγῆς τὰ προσκόμματα ἰσοπεδῶσι.

Μετὰ τὰς πρώτας προρρήσεις αἱ θεραπαινίδες προσέφερον τὸ γλυκὸν καὶ τὸν καφέν, ἔπειτα ἀπεσύρθησαν. Ὅταν ἡ γόησσα εἶδεν ἑαυτὴν μόνην μετὰ τῆς Χάνκω ἐδράξατο πρώτη τῆς εὐκαιρίας καὶ εἶπε τουρκιστὶ μὲ ὕφος φυσικὸν καὶ λίαν εὐπρεπές:

— Ἀρχόντισσα Βελίδενα, ὑποθέτω, ὅτι ἐκ τοῦ στόματος τοῦ υἱοῦ σας γνωρίζετε ἤδη λεπτομερῶς τὴν ἱστορίαν ἀμφοτέρων μας καὶ τὰ παράδοξα ἡμῶν συμβάντα, ἅτινα συνέτεινον οὐ μικρὸν εἰς τὸ νὰ φέρωσι τὸν παρόντα σύνδεσμον.

— Ἐπεθύμουν εἰ δυνατόν, διέκοψεν ἡ Χάνκω μετὰ μειδιάματος ἐμφαντικοῦ, νὰ ἤκουον ἄλλην μίαν φορὰν τὴν ἱστορίαν ταύτην ἀπὸ τὸ ὑμέτερον στόμα, ἵνα φθάσω εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῆς καθ' αὐτὸ ἀληθείας.

— Τοῦτο δεικνύει, ἀρχόντισσα Βελίδενα, ὅτι δὲν ἀπονέμετε μεγάλην ὑπόληψιν εἰς τοὺς λόγους τοῦ υἱοῦ σας... πῶς τοῦτο! δὲν ἀνεθρέψατε αὐτὸν σύμφωνα μὲ τὸ ῥητὸν τοῦ Κορανίου «τὸ πρῶτον ἔνδυμα ἑνὸς ἀνδρὸς εἶνε ὁ χιτὼν τῆς καθαριότητος καὶ ἀληθείας;» βεβαιωθῆτε, τὸν ἀδικεῖτε, καθ' ὅτι εἶμαι βεβαία ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ σᾶς διηγηθῇ τὴν ἱστορίαν διαφορετικὴν ἀφ' ὅ,τι ἀληθῶς ἦτον.

Ἡ Χάνκω εἰς τὴν εὔστοχον ἀπάντησιν τῆς γοήσσης ᾐσθάνθη μικρὰν δυσαρέσκειαν, πλὴν χωρὶς ἐντελῶς νὰ βαθύνῃ, εἶπεν εὐήθως ἐν τῷ ἀπολιτεύτῳ τρόπῳ τοῦ καιροῦ ἐκείνου.

— Ναὶ πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσω, ὁ Ἀλῆς μου δὲν εἶνε ἀείποτε φίλος τῆς ἀληθείας..., δὲν λέγει πάντοτε τὴν ἀλήθειαν, τούτου ἕνεκεν ἐπεθύμουν νὰ ἀκούσω ἐκ τοῦ ὑμετέρου στόματος τὴν παράδοξον ὡς λέγεις ἱστορίαν ὑμῶν.

— Ἡ ἱστορία μας, ἀρχόντισσα, διαιρεῖται εἰς πλείστους κλάδους, καὶ φοβοῦμαι μὴ εἰσερχομένη εἰς λεπτομερείας ἀκαίρους ἀποπλανηθῶ παντάπασι τοῦ σκοποῦ τῆς ἐπισκέψεώς μου· ἐπίσης ἐπειδὴ ἐν ταύτῃ παρεισφέρουσι καὶ ἄλλα πρόσωπα, πιθανὸν ἀναφέρουσα ταῦτα νὰ προσβάλω ἀκουσίως ψαύουσα οὐλὰς κεκλεισμένας.

— Ἀλλὰ δύνασθε νὰ περιορισθῆτε εἰς τὰ μεταξὺ ὑμῶν καὶ τοῦ Ἀλῆ μου συμβάντα, ἀποκλείουσα πᾶν ἄλλο ἄτομον τῆς ὁμιλίας σας· ἡ διήγησις τῶν μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἐκ τοῦ στόματος τῆς ἰδίας γυναικὸς ἔχει τὴν αὐτὴν προτίμησιν, οἵαν τὸ ξεσχισμένον ἔνδυμα τοῦ προφήτου πρὸς τὸ λαμπρὸν καὶ χρυσοῦν τοῦ Φαραώ, εἶπεν ἡ Χάνκω ὡς κύκνος ἀνορθοῦσα καθέτως τὴν κεφαλήν της.

Πρώτην ἤδη φορὰν ἡ Ζιδρὲ ἀνεκάλυπτεν ὅτι ὁ Ἀλῆς τὴν ἠπάτα· ὅτι ἡ ἀγέρωχος Χάνκω μακρὰν τοῦ νὰ παραχωρήσῃ τὴν ἄδειαν τοῦ γάμου, ἐζήτει τοὐναντίον παντοιοτρόπως νὰ ἀπομακρύνῃ τὸν υἱόν της ἀπὸ αὐτήν, καὶ ὅτι ὁ Ἀλῆς, ἢ δὲν προητοίμασε τὴν μητέρα του διηγούμενος πρὸς αὐτὴν τὰ περὶ τοῦ θησαυροῦ, ἢ ὁ χαρακτήρ, ἡ ἰδία φύσις τῆς ἀλαζόνος ἐκείνης Ἀλβανῆς ἦτο τοιοῦτος, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποκρύψῃ τὰ ἑαυτῆς φρονήματα.

Ἡ μηδέποτε ἐνώπιον θνητοῦ δειλιάσασα γόησσα, ἡ τὰς ἄρκτους καὶ τοὺς ὄφεις τιθασσεύουσα, πρῶτον τότε ᾐσθάνετο ψυχρὸν ἱδρῶτα λούοντα ὁλόκληρον τὸ σῶμα της· ὅθεν συνάψασα τὰς ψυχικὰς αὐτῆς δυνάμεις ἐξηκολούθησεν·

— Ἔστω· εἶμαι ἑτοίμη, ἀρχόντισσα, νὰ εὐχαριστήσω τὴν περιέργειάν σας. Ἀλλ' ἂν ἐκ τῶν λόγων τοῦ Ἀλῆ περιήλθετε εἰς ἀμφιβολίαν, ἡ ἀμφιβολία αὕτη εἶνε πάλιν πρὸς ὄφελός μου, διότι ὁ ἀμφιβάλλων σκέπτεται καὶ ἐρευνᾷ· καὶ ἤδη πρέπει νὰ ἐσκέφθητε μικρόν τι περὶ ἐμοῦ καὶ νὰ ἠρευνήσατε, ὅθεν, πρὶν ποιήσω ἔναρξιν τῆς ἱστορίας μου, ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς ἐρωτήσω, ἂν ἀληθῶς ἡ σὺ συγκατενεύσατε μετὰ τὴν ἐκ Γαρδικίου ἀπελευθέρωσίν σας εἰς τὸν μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ υἱοῦ σας γάμον· τουτέστιν ἂν ἐδώκατε πρὸς αὐτὸν τὴν ἄδειαν νὰ μὲ νυμφευθῇ, ὁποιανδήποτε ἡμέραν καὶ ὥραν ἐγὼ ἤθελον ἐκλέξει.

Ἡ ἄμεσος αὕτη ἐρώτησις τῆς Ζιδρὲς ὡς κεραυνὸς ἐπέπεσεν ἐπὶ τῆς Χάνκως· ἔμεινε ἐμβρόντητος καὶ ἄλαλος ἐπὶ πολλὰς στιγμάς, ἀποφεύγουσα νὰ δώσῃ ὁριστικὴν ἀπάντησιν καὶ θεωροῦσα τὴν Ἀθιγγάνην δι' ὀμμάτων ἐταστικῶν.

— Σᾶς εἶπέ ποτε τοιοῦτόν τι ὁ Ἀλῆς μου! ἀπορρηματικῶς ἐτονθόρυσεν ἡ Χάνκω.

— «Ὁ δαμάζων τὰς ἐπιθυμίας του καὶ κρατῶν τὰ μυστικά του ἀναπαύεται εἰς τὰ παράλια τῆς εἰρήνης,» λέγει τὸ ῥητὸν τῆς θρησκείας σας, ἀρχόντισσα. Ὁ σκοπὸς τῆς ἐπισκέψεώς μου δὲν εἶνε οὔτε νὰ θέσω εἰς διαφωνίαν τὸν υἱὸν μετὰ τῆς μητρός, οὔτε πάλιν νὰ κάμω τὸν χαρακτῆρα τοῦ υἱοῦ ὕποπτον πρὸς τὴν μητέρα. Σᾶς ἐρωτῶ ἐκ μέρους μου, ἁπλῶς μόνον πρὸς ὁδηγίαν μου, διὰ νὰ μάθω ἐὰν ποτε ἐδώσατε τοιαύτην ἄδειαν πρὸς τὸν Ἀλῆν, ἢ ἐὰν ὅταν ὁ Ἀλῆς περὶ τούτου σᾶς ἀνέφερε ὑμεῖς τοῦ ἐδώσατε ἐλπίδας τινάς.

— Ὄχι! ... ποτὲ δὲν ἔδωσα τοιαύτην ἄδειαν . . . ὁ Ἀλῆς μου τὴν ἐζήτησε, πλὴν τὴν ἠρνήθην... ἀγνοῶ τί εἰς τὸ μέλλον δύναμαι νὰ πράξω, πλὴν δὲν σὲ κρύπτω τὴν ἀλήθειαν Ζιδρέ. Ἂν καὶ πολὺ σὲ θαυμάζω, συγχρόνως δὲ καὶ εὐγνωμονῶ πρὸς σέ, διότι μᾶς ἀπελευθέρωσες ἀπὸ τοὺς Γαρδικιώτας, πάντοτε ὅμως ἐστάθην ἐναντία εἰς τὰς παρακλήσεις τοῦ Ἀλῆ, τοῦ νὰ σὲ νυμφευθῇ, διὰ τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους....

— Εἴσθε ἀρχόντισσα, γυνὴ τοσοῦτον εἰλικρινής, ὅσον ἐδείχθητε ἀνδρεία καὶ ἡρωϊκὴ εἰς τὰς μάχας. Αὕτη ἡ ἀπόκρισίς σας μὲ εὐχαριστεῖ μᾶλλον ἢ ὅλαι αἱ ὑποσχέσεις τοῦ κόσμου. Τώρα καταλαμβάνω τὴν θέσιν μου· ἐντόνως διέκοψεν ἡ Ζιδρέ, πλὴν ὑπὸ βαθυτάτης λύπης κυριευθεῖσα.

— Μὴ λυπῆσαι, Ζιδρέ, ὁ Θεὸς εἶνε διὰ τοὺς πτωχοὺς καὶ διὰ τοὺς πλουσίους, καὶ διὰ τοὺς εὐτυχεῖς καὶ διὰ τοὺς δυστυχεῖς.... εἶσαι νέα ὡραία, ἀγαθή, εὔσπλαγχνος, καὶ ὁ εὔσπλαγχνος ἄνθρωπος, τὸ γνωρίζεις, εἶνε γείτων τοῦ Θεοῦ, γείτων τῆς ἀνθρωπότητος, γείτων τοῦ παραδείσου.. λέγε λοιπόν, διηγήσου τὴν ἱστορίαν σου.

46 **ΤΟ ΠΑΡΟΝ**

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

—

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ΄.

Ζωντανὸς καὶ ὄχι φονευθείς

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρίτη-Κόκκης ἐξήγησεν ἔτι μᾶλλον ὑψηλοφώνως πρὸς τὸν κ. Σκοπελίδην πόσον ἡ ἐκ Λονδίνου ἀπουσία του ἐπησχόλει τοὺς φίλους του καὶ τὴν ἀστυνομίαν, διότι τὸν ἐθεώρουν δολοφονημένον.

— Ἤμην πολὺ ἀσθενὴς καὶ ἦλθον ἐνταῦθα νὰ ἀναλάβω, τεθορυβημένος ἀπεκρίθη οὗτος.

— Ἀσθενὴς ἦσουν ἢ ἦλθες μὲ κἀμμίαν ἀσπροπουλάδα νὰ τὸ γλεντήσῃς ἐδῶ;... δὲν πειράζει ἀλλ' ἀδελφὲ ἔτσι ἀφίνουν τὰ πράγματά των εἰς τὰς λοκάντας χωρὶς κἂν μία λέξι νὰ 'ποῦν ἢ γράψουν! Βέβαια σὲ ὑποθέσαμεν ὕστερον ἀπὸ τὸ γράμμα σου πρὸς τὸν πατέρα μου ἀποθαμένον.

Ὁ Οὔγγρος ὑπαστυνόμος, ὅστις καὶ οὗτος παρηκολούθει νῦν ἐθορυβήθη. Δὲν ὑπῆρχεν ἡ ἐλαχίστη ὁμοιότης μεταξὺ τοῦ κ. Σκοπελίδου καὶ τοῦ νέου τὸν ὁποῖον συναπήντησεν εἰς τὸ μυστικὸν σκιραφεῖον τῆς ὁδοῦ τῶν Ἑλλήνων. Ἐπείσθη λοιπὸν, ὅτι δὲν ἦτο ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ὁ Μοῦλερ ἐδολοφόνησεν.

Ὁ Οὔγγρος ὑπαστυνόμος ἐπληροφορήθη ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς προκυμαίας ὅτι ὁ κ. Σκοπελίδης ζῶν μεταξὺ τῶν ἀριστοκρατῶν μετὰ τῆς δῆθεν συζύγου αὐτοῦ ἐδαπάνα ὡς εἷς δούξ.

Ἡ κυρία Σκοπελίδου ἰδοῦσα ἐκ τοῦ παραθύρου τὸν Πρίτη-Κόκκη ἐπὶ τῆς προκυμαίας συνδιαλεγόμενον μετὰ τοῦ συζύγου της, οὐδόλως ἐγκατέλειψε τὸν θάλαμόν της.

Ὁ Πρίτη-Κόκκης αὐθημερὸν ἐπέστρεψεν εἰς Λονδῖνον μετὰ τῶν ὑπαστυνόμων καθολικῶς ἀγνοῶν, ὅτι ἡ Ἐλάϊζα εὑρίσκετο ἐκεῖ.

Ἐν τῇ ἁμάξῃ τοῦ σιδηροδρόμου ἐπιστρέφοντες ὁ κ. Φλὶδ ἠρώτησε τὸν Πρίτη-Κόκην.

— Εἶνε ἔγγαμος ὁ φίλος σας;

— Ὄχι, εἶνε ἄγαμος.

— Τί ὡραῖος νέος.... πρέπει νὰ εἶνε καὶ πολὺ πλούσιος.

— Ἄ μπά! ἐκέρδισεν εἰς τὰ ἱπποδρόμια ἕως ἐννέα χιλιάδας λίρας καὶ αὐτὴ εἶνε ὅλη ὅλη ἡ περιουσία του.

Ὁ Πρίτη-Κόκης δὲν ἐτόλμησε νὰ εἴπῃ ὅτι τὰ ἐκέρδησε εἰς τὰ χαρτία εἰς τὴν βεγκέρα των, διότι ἤθελεν ἀνοίξῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ἀστυνομίας.

— Εἶνε ὁ φίλος σας γενναῖος: σκεπτικῶς ἐτονθόρισεν ὁ μυστικὸς ἀστυνόμος

— Ἀπὸ ἐκείνους ποῦ δὲν τοὺς μέλει ἂν περπατῇ γυμνὸς ἢ ντυμένος, νηστικὸς ἢ χορτασμένος.... τὰ πετᾷ ἐμπρός του χωρὶς νὰ τὸν μέλει ἂν θὰ ξανάρθουν ἢ τί θὰ γείνῃ οὗτος ἔπειτα.

— Γνωρίζετε κάποιαν βαρώνην Ἄνναν Κίερμαν;

— Ὄχι... διατί ἐρωτᾶτε;

— Διότι εὑρίσκετο ἐπὶ τῆς προκυμαίας καὶ ἐνόμισα ὅτι ἦτο φίλη τοῦ φίλου σας.

— Ὄχι ἀπεκρίθη ὁ Πρίτη-Κόκης, δὲν τὴν γνωρίζω ποτὲ δὲν ἤκουσα τὸ ὄνομά της.

Ἐπιστρέψαντες εἰς Λονδῖνον διεχωρίσθησαν ἡ δὲ ἀστυνομία δὲν ἠδύνατο νὰ θέσῃ πλέον χεῖρα ἐπὶ τοῦ Μοῦλερ. Ὁ συνταγματάρχης Δὲ βὲρ Λασχατὼ καὶ ὁ δόκτωρ Μαρτινόλης εὑρίσκοντο περιπεπλεγμένοι καὶ εἰς ἀπελπισίαν. Ὁ συνταγματάρχης ἔγραψε τὰς λεπτομερείας ταύτας πρὸς τὴν σύζυγόν του καὶ μετά τινας ἡμέρας μετέβη καὶ οὗτος εἰς Δεβονσέρ.

Ὁ Οὔγγρος ὑπαστυνόμος ἐσύχναζε τακτικὰ εἰς τὸ σκιραφεῖον τῆς ὁδοῦ τῶν Ἑλλήνων, ὁ Μοῦλερ δὲν ἐφάνη ποτὲ πλέον ἐκεῖ. Ἡ ἀστυνομία μετ' ὀλίγον ἐπληροφορήθη, ὅτι ὁ δολοφονηθεὶς νέος πρό τινων νυκτῶν εἶχε κερδήσει πολλὰ χρήματα ἐκεῖ, ὅτι δὲ ἦτο Γερμανὸς φίλος τοῦ Μοῦλερ, ὅτι δὲ μετὰ τούτου δὶς ἐπεσκέφθη τὸ σκιραφεῖον. Τῆς ἀστυνομίας αἱ πτέρυγες πάλιν ἠνεώχθησαν· ὑπῆρχεν ἓν θῦμα ἀλλὰ ποῖον ἦτο ἔτι δὲν ἠδύναντο νὰ εἴπουν. Ἐν τούτοις ὁ Μοῦλερ ἐγκατέλειψε τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Ἐπαρχίας καὶ ἐνοικίασε δωμάτιον εἰς τὴν ἐνορίαν τῆς Πάδδιγκτων, ὅπου εἰργάζετο ὡς ῥάπτης. Ἐφαίνετο συγχρόνως συναναστρεφόμενος πολλοὺς ἐντίμους Γερμανοὺς καὶ συχνάζων εἰς τὴν προστατευτικὴν ἑταιρίαν τῶν Γερμανῶν τοῦ Λονδίνου. Σκοπὸς τῆς ἑταιρίας ταύτης εἶνε νὰ συνδράμῃ τοὺς εἰς πολιτικὰς ἢ κοινωνικὰς δυσχερείας ἐντίμους Γερμανούς.

Ἐπειδὴ τὰ συμβάντα περιπλέκονται μετ' ἀπροσδοκήτου ταχύτητος καὶ φυσικῆς τάσεως, ἀναγκαζόμεθα νὰ κρατῶμεν τοὺς κλωστῆρας τῆς ὑφῆς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἀναγνώστου ἡμῶν, ὅσον οἷόν τε συνεχεῖς τῆς ἀληθοῦς λειτουργίας των, διὸ καὶ ἐπιστρέφομεν εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ δικηγόρου Ντώψ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ΄.

Ἡ κυρία Ντώψ.

Ὁ κύριος Ντὼψ ἐξυπνήσας τὴν ἐπαύριον τῆς νυκτὸς καθ' ἣν ἠλίευσεν ἐκ τῶν ὁδῶν τοῦ Λονδίνου τὴν Ἰρλανδήν, περιβληθεὶς τὸν κοιτωνίτην του καὶ περιποιηθεὶς τὴν κόμην του δι' ἣν ἐξώδευε πλείονα χρόνον καθεκάστην πρωΐαν ἢ διὰ τὴν καθαριότητα τοῦ σώματός του, μετέβη ἐν τῷ κοιτῶνι τῶν τέκνων του. Εὗρε ταῦτα ἐνδεδυμένα, ἐλουσμένα, κτενισμένα καὶ εὔθυμα καθήμενα παρὰ τῇ Ἰρλανδῇ, ἥτις διηγεῖτο πρὸς ταῦτα ἓν παραμύθιον.

Ἐφαίνοντο ὡς νὰ ἐγνωρίζοντο μετ' αὐτῆς πρὸ πολλοῦ χρόνου καὶ ὡς αὐτὴ νὰ ἦτο ἡ ἀληθὴς μήτηρ των. Ἀλλ' ὁ κύριος Ντὼψ ἔμεινεν ὡς ἐμβρόντητος εἰς τὴν θέαν τοῦ κάλλους τῆς Ἰρλανδῆς. Δὲν εἶχε πλέον τὴν κόμην ἀτημέλητον καὶ τὸ πρόσωπον τηγανόϊχνον. Ἡ Μπέσση εἶχε πληθεῖ καθαρισθῇ καὶ περιποιηθῇ τὴν κόμην της, ἔχουσα δὲ τὴν κεφαλὴν γυμνήν, ἀφῆκεν εἰς τὸν παμπόνηρον ὀφθαλμὸν τοῦ κ. Ντὼψ νὰ ἴδῃ τὴν ἀφθονίαν της καὶ τὸ χρυσοῦν καλλίτριχόν της.

Δὲν εἶνε πρᾶγμα ὑποδουλῶνον τὴν καρδίαν ἑνὸς γονέως τόσον, ὅσον ἡ πρὸς τὰ ὀρφανά του δεικνυομένη στοργὴ ὑπό τινος πρὸς ὃν ἔχουν συμπάθειαν. Φαίνεται οὗτος πρὸς ἡμᾶς ὁ ἀγαθὸς ἄγγελος τῆς χηρείας μας.

Ὁ κ. Ντὼψ τόσον εὐχαριστήθη βλέπων τὰ τέκνα του κρεμάμενα τὸ ἓν μετὰ τοῦ ἄλλου ἐπὶ τοῦ τραχήλου τῆς Μπέσης κατασπαζόμενα αὐτήν, ὥστε ἤνοιξεν ἓν ὑψηλὸν ἀρμάριον καὶ ἐξαγαγὼν μεταξωτὴν ἐσθῆτα τὴν ἔδωσε πρὸς αὐτήν, ὅπως τὴν ἐνδυθῇ.

— Ὢ Λόρρ! τί μεγαλοσιάνικη ῥόμπα μίστερ Ντώψ.. Μοῦ φαίνεται νὰ μοὔρχεται ἴσια... Ἂν δὲν εἶμαι ἀδιάκριτη μίστερ Ντὼψ θὰ εἶνε καμμιανῆς ποῦ θὰ χρεωστοῦσε καὶ τῆς ἔπιασαν τὸ σπῆτι καὶ τῆς πῆραν ὅλα τὰ πράγματά της καὶ θὰ 'πεσαν εἰς τὸ μερδικό σου αἱ φορεσιαί της. Κάποιος μοὔλεγε πῶς τῶν δικηγόρων καὶ τῶν κλητήρων αἱ φαμελιὲς ἐνδύονται μὲ μεγάλο λοῦσο γιατὶ ζοῦν ἀπὸ τέτοια καὶ ἔχουν πάντοτε τὰ σπήτια των γεμάτα ἀπὸ κάθε λογῆς πράγματα.

— Μὴν εἶσαι ἀνόητη Μπέση, ὅλα ταῦτα εἶνε ψευτιὲς, οἱ δικηγόροι εἶνε πολὺ ἐντιμοτάτη τάξις ἀνθρώπων, διὰ νὰ κάμῃ εἷς δικηγόρος τὰ τοιαῦτα, σοβαρῶς εἶπεν ὁ κ. Ντώψ, ἔπειτα ἅμα γίνεται κατάσχεσις εἰς ἕνα οἶκον δὲν ἐννοεῖς κόρη μου, ὅτι ἡ πτώχια πρὸ πολλοῦ πρέπει νὰ κατοικῇ ἐκεῖ διὸ καὶ δὲν εὑρίσκει τις τίποτε ἄξιζον διὰ νὰ τὸ λάβῃ.... Ἡ ἐσθὴς αὕτη ἀνῆκεν εἰς τὴν μακαρίτισα σύζυγόν μου... Ἡ μακαρίτισα ἡ Μαργαρίτα μου εἶχε τὸ ἴδιο ἀνάστημα σοῦ.

— Δὲν μπορῶ νὰ τὴν φορέσω μίστερ Ντώψ... Ὄχι! ὢ Λόρρ θὰ νομίζω κάθε λεπτὸν πῶς βγάζει ἡ μίστερ Μαργαρίτα τὸ κεφάλι της ἀπὸ τὸ μνῆμα καὶ μὲ βλέπει.. ὢ Λόρρ!...Λόρρ!... Ὄχι κ. Ντώψ...μολονότι εἶνε τέτοια ὡραία ῥόμπα,..διατὶ νὰ μοῦ τὸ εἴπῃς κύριε Ντὼψ πῶς εἶνε τῆς μακαρίτισας τῆς μίστρες...εἶνε καὶ προσβολὴ εἰς τὸ μνημόσυνό της ἀπὸ μέρος σου νὰ δώσῃς τὴν ῥόμπα της σὲ μία δούλα νὰ τὴν φορέσῃ...μία ἄλλη φορὰ μοῦ τὴ δίδεις μίστερ Ντώψ. προσέθεσεν ἡ Ἰρλανδὴ ἐπιστρέφουσα αὐτὴν μὲ διστάζουσαν χεῖρα.

Ὁ κ. Ντὼψ δὲν ἦτο ἐκτιμητὴς τῆς ἀνθρωπίνου φύσεως, καλλιτέρα φύσις διὰ τοῦτον ἡ συνᾴδουσα μὲ τὰ συμφέροντά του, ἡ εὐχαριστοῦσα τὰς ἐπιθυμίας ἢ τὰς αἰσθήσεις του. Ἔθεσε τὴν ἐσθῆτα εἰς τὴν θέσιν της, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν κοιτῶνα του νὰ ἐνδυθῇ.

Μεταβὰς μετὰ ταῦτα εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ προγεύματος, εὗρε τὴν γραῖαν οἰκοκυράν του προετοιμάζουσαν τοῦτο. Τὴν ἠρώτησεν ἂν εἶδε τὴν Μπέσυ καὶ τί φρονεῖ περὶ αὐτῆς.

— Μοὶ φαίνεται πολὺ ἐντιμότατον καὶ εἰλικρινὲς κοράσιον, ἀπεκρίθη αὕτη. Ἐντὸς ἡμισείας ὥρας μοὶ ἐδιηγήθη ὁλόκληρον τὴν ἱστορίαν της. Ὡμίλησε τόσον εἰλικρινῶς καὶ παιδιακίστικα! Πολὺ μὲ διεσκέδασεν. Ἐτελείωσε δὲ, μετ' ἀγανακτήσεως ἐκφραζομένη διὰ τὸν τρόπον ὁποῦ ἐζητήσατε νὰ τὴν φιλήσητε, καὶ θεατρικῶς παρίστανε, πῶς σᾶς κατέφερε ἓν καλὸν ῥάπισμα.

— Καὶ σοὶ εἶπε ὅλα ταῦτα; γελῶν ἠρώτησεν ὁ κ. Ντώψ.

— Ναὶ, καὶ σᾶς βεβαιῶ, καλλιτέραν τροφὸν διὰ τὰ δύο παιδάκια σας δὲν θὰ δυνηθῆτε νὰ εὕρητε ποτέ. κύριε Ντώψ...Ἐγὼ νομίζω, ὅτι ἡ Παναγία τὴν ἔφερεν ἐνώπιόν σας, εἶπεν ἡ γραῖα.

— Καὶ ἐγὼ νομίζω τὸ αὐτό, σκεπτικῶς εἶπεν ὁ κ. Ντώψ.

Μετὰ τὸ πρόγευμα, ὁ ὑπηρέτης τῆς Νεμέσεως προσεκάλεσε τὴν Μπέσυ καὶ ἀπέτεινε πρὸς αὐτὴν διαφόρους ἐρωτήσεις, τὴν ἠρώτησε δὲ ἐὰν ἐπιθυμῇ νὰ διαμείνῃ ἐν τῷ οἴκῳ του ὡς ἐπιστάτρια τῶν τέκνων του. Ὑπεσχέθη πρὸς αὐτήν, ἀντὶ λιρῶν ὀκτώ, ὁποῦ ἐλάμβανε μισθόν, δέκα ὀκτώ.

— Δέκα ὀκτὼ λίρας!... Δέκα ὀκτώ.... Ὢ! λόρρ! Ἄκουσε ἐδῶ μίστερ Ντώψ!... Ἂν ἔχῃς κακοὺς σκοποὺς γιὰ μένα, πές μου το νὰ μὴ μείνω, γιατί, τοῦ κάκου θὰ πασχίσῃς, καὶ διατὶ ἡ Μπέσση πρῶτα θὰ σκοτωθῇ καὶ ἔπειτα θὰ ἀτιμασθῇ. Μόλον τοῦτο μιλοῦμε καλλίτερα ὅταν θὰ τελειώσῃ ἡ δίκη μου. Ἂν θὰ κατορθώσῃς νὰ μοῦ βγάλῃς τοὺς μισθούς μου καὶ τὰ πράγματά μου ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Χόσμποντ, μοῦ βγάλῃς καὶ πέντε λίρας ἀποζημίωσιν, μοῦ δώσῃς καὶ τὸν λόγον τῆς τιμῆς σου ὡς τζέντλμεν, πῶς δὲν θὰ μ' ἐγγίξῃς ἂν μείνω εἰς τὸ σπῆτι σου, σοῦ ὑπόσχομαι νὰ μείνω γιὰ τρεῖς μῆνας, ὡς ποῦ νὰ δοκιμάσῃ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.... Τοῦτο εἶνε τὸ ὕστερό μου, μίστερ Ντώψ.

Ἡ Ἰρλανδὴ ὡμίλει ἀπὸ βήματος, ὡς νὰ ἦτο αὐτὴ ὁ αὐθέντης καὶ ὁ Ντὼψ ὁ ὑπηρέτης.

Εἰς μερικοὺς τοῦ φύλου ἡμῶν, τὸ ὕφος τοῦτο ἔχει μεγαλείτερον ἀποτέλεσμα, ἢ ὁ ἔρως καὶ αἱ θωπεῖαι μιᾶς γυναικός. Ὁμοιάζομεν τοὺς κύνας εἰς τοὺς ὁποίους, ἂν καὶ κατὰ κόρον φαγόντας, ἀρκεῖ νὰ ἐπιδείξητε τεμάχιον κρέατος καὶ νὰ μὴ ἀφήσητε νὰ τὸ δαγκάσουν, ὅπως σᾶς παρακολουθήσουν καὶ προσπαθήσουν νὰ τὸ ἁρπάξουν.

Γνωρίζομεν τίνι τρόπῳ ὁ κ. Ντὼψ ἤρχισε τὴν κατὰ τοῦ κ. Χόσμποντ ἔφοδόν του, ἐπίσης δὲ καὶ τὴν ἄμυναν, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μάχης. Πρὸς τὴν πελάτιδά του δὲν ἐσύμφερε νὰ δώσῃ λεπτομερείας. Διό, ἐπιστρέψας ἐν τῷ οἴκῳ, προσεποιήθη θρίαμβον, κομίζων τοὺς μισθοὺς καὶ τὰ ἔπιπλα τῆς Ἰρλανδῆς, καὶ πέντε λίρας ἀποζημίωσιν, τὰς ὁποίας ἐπλήρονεν ἐκ τοῦ ἰδίου βαλαντίου του πρὸς τὴν Μπέσην.

Ὁ ἔρως ποιεῖ τὴν πρώτην ἐμφάνισίν του εἴς τινας καρδίας συνήθως διὰ τοιούτων πραξικοπημάτων· ἦτο δὲ πραξικόπημα τῷ ὄντι διὰ τὸν κ. Ντὼψ νὰ φιλοδωρήσῃ ἕνα πελάτην του μὲ πέντε λίρας, ἐνῷ συνήθως ἐκ τῶν ἐπιδερμίδων τῶν πελατῶν του καὶ ὄχι ἐκ μαρόκου εἶχε κατεσκευασμένα πάντα τὰ πολύτιμα ἀνάκλιντρα τῆς αἰθούσης του.

Ὁ κ. Ντὼψ ἀπεφάσισε νὰ πορθήσῃ τὴν Ἰρλανδὴν διὰ παντὸς τρόπου, κτλωσύνης, ἀβρότητος, περιποιήσεως γενναιότητος, καὶ δόλου, πρὸ πάντων ἐνασχολῶν αὐτὴν εἰς τὰς δικηγορικὰς ὑποθέσεις του. Μετεχειρίσθη λοιπὸν αὐτὴν ὡς γραμματέα του, ὡς κατάσκοπόν του, καὶ ὡς συνέταιρόν του, πέμπων αὐτὴν κατόπιν τῶν θυμάτων του, καὶ συμβουλευόμενος αὐτὴν περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀνακαλύψεως τῶν κατοικιῶν των καὶ προσωποκρατήσεών των. Προσεποιεῖτο ὅτι εἶχεν αὐτὴν τῶν ἀπορρήτων του καὶ πρώτην μυστικοσύμβουλόν του. Διέμενον ὁμοῦ ὁλοκλήρους ὥρας συσκεπτόμενοι· τί λέγομεν; μέχρι μεσονυκτίου θέτοντες τὰς εὐφυΐας των ὁμοῦ, ὅπως εὕρωσι τρόπον τῆς παγιδεύσεως τῶν θυμάτων των· τοσοῦτον δὲ ὁ κ. Ντὼψ ἠρέθισεν τὴν Ἰρλανδικὴν αὐτῆς ζέσιν, φιλοτιμίαν καὶ ἔξαψιν διὰ γενναίων δώρων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἣν παρεῖχε πρὸς αὐτόν, ὥστε τὸ τῆς φύσεως τοῦτο τέκνον οὐδόλως ἔβλεπεν ἐνώπιόν του τὸν αἱμοβόρον λύκον, ὃν ἡ ἀνθρωπινός του μορφὴ ὑπέκρυπτεν.

Ἀλλὰ καὶ οὗτος δὲν ἔβλεπεν, ὁποίαν μαθήτριαν ἤθελε συντόμως ἀναδείξει.

Παρῆλθον τινες μῆνες, καὶ ἡ Μπέσση ἐγένετο προσοδοφόρος πρὸς αὐτὸν περισσότερον παρ' ὅσον προσεδόκα. Κατέστη ἀπόλυτος ἀνάγκη, διότι ἀνέπτυξεν ἔξοχον ἀγχίνοιαν, κλίσιν, δραστηριότητα καὶ ἱκανότητα εἰς τὸ ἐπάγγελμα. Ἦτο γεννημένη ἐκ φύσεως διὰ νὰ γείνῃ δικηγόρος ἢ μυστικὸς ἀστυνόμος. Ἡ Μπέση ἐκέρδιζεν εἰς τὸ μερίδιόν της εἴκοσι λίρας ἕκαστον μῆνα.

Περιττὸν νὰ ἐνδιατρίψωμεν πορρώτερα ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ. Ὁ κ. Ντὼψ ἐντὸς τινῶν μηνῶν μετεβλήθη εἰς τὸν Ἰάκωβον Φέρραν ἐκ τῆς ἀντιστάσεως τῆς Ἰρλανδῆς Κεκίλλης. Γονυπετὴς καὶ μὲ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ μὲ θερμοτάτας δεήσεις, τὴν παρεκάλει νὰ τὴν νυμφευθῇ. Μίαν ἡμέραν ἡ Μπέση εὐσπλαγχνισθεῖσα αὐτόν, ἀπεφάσισε καὶ ἔγεινεν ἡ σύζυγός του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ΄.

Ἡ μετοίκισις

Ὁ κ. Πάτροκλος Σκοπελίδης, ἀφίχθη μετὰ τριάκοντα δύο ἡμέρας εἰς τὰ δωμάτιά του, τοῦ Χανόβερ-Στρήτ. Ἐγκαταλείξας τὴν Ἐλάϊζαν του εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ (Golden Cross) εἰς τὴν ὁδὸν Charing-Cross, δι' ὀχήματος μετέβη, πρῶτον εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Ἐπαρχίας, πληρώσας τὸν λογαριασμὸν ὅλων τῶν ἑβδομάδων τὰς ὁποίας δὲν ἐκατοίκησεν ἐν αὐτῷ, εἶτα μετέβη εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Χανόβερ.

ἀκολουθεῖ.

46 **ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ**

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΫΛΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ — ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΒ΄.

Ὁ Νίκος Καλνιακούδας, ἡ Νανίνα Σαβαρὴ καὶ αἱ σκέψεις τοῦ Διαβόλου περὶ αὐτῶν.

— Ὁ Διάβολος νὰ μὲ πάρῃ, ἂν ξέρω τί ἔχω καὶ ποῦ εἶνε ἀπόψε τὸ κεφάλι μου, ἀφοῦ ὁ Διάβολος ἐπῆρε ταῖς φινάντσες μου καὶ τὸ πουγγί μου· ὀλίγον ἔλειψε νὰ μὴ ἔλθω ἐδῶ... Ἐκεῖνος ὁ διαβολορράπτης μου, δὲν ἐντράπη τὸ θηρίον, ἔκαμε κατάσχεσιν στὰ ἔπιπλά μου διὰ χιλίας πεντακοσίας δραχμὰς καὶ μὲ ἔκαμε ῥεζίλι στὸν στρατόν. Εἶχα χθὲς τὴν νύκτα καὶ μία διαβολοτύχη στοῦ ἀρχηγοῦ μου τὸ σπίτι, ποῦ σὲ δύο ὥραις ἔχασα ἄλλαις 200 δρχ. στὴν πρέφα Καγέν. Πήγαινε λοιπὸν νἄχῃς κέφι μὲ τέτοιαις διαβολοδουλιαῖς.... μάλιστα δι' ὅλον τὸν κόσμον πρέπει αὔριον νὰ βρῶ τὰ χρήματα αὐτὰ νὰ πληρώσω.

— Καὶ αὐτὸ σὲ ἐμπόδισε, γατάκι μου, νὰ μοῦ δώσῃς ἕνα ἀπὸ κεῖνα τὰ καλὰ σφυξίματα, ποῦ συνήθως μοῦ δίνεις στὸ Βάλς;

— Ὁ Διάβολος νὰ μὲ πάρῃ, σοῦ λέγω, ἂν ξέρω τί κάμω ἀπόψε καὶ ποῦ θὰ εὕρω αὔριον τόσα χρήματα, προσποιούμενος τὸν ὀργίλον, εἶπεν ὁ ἀξιωματικός.

— Τί ἀνόητος ἄνθρωπος νὰ τὰ ἔχῃ μαζύ μου, διέκοψεν ὁ Διάβολος, ὅλα ὅσα λέγει εἶνε καθαρὰ ψεύδη· οὔτε τὸ θηρίον ὁ ῥάπτης του ἔκαμε κατάσχεσιν εἰς τὰ ἔπιπλά του, οὔτε ἔχασε στὰ χαρτιά, οὔτε ἐγὼ πῆρα ταῖς φινάντσαις του, αἱ ὁποῖαι ἦσαν πάντοτε μπακιρένιες· ἔχει μόνον ἀνάγκην 1800 δρχ. ὅπως ἀγοράσῃ ἕνα λαμπρὸν ἵππον, διὸ καὶ αἱ προφάσεις αὗται. Ἡ δεσποινὶς Σαβαρὴ τῷ ἔδωκε μέχρι τοῦδε, βοηθεία ἐμοῦ, ὑπὲρ τὰς 4,000 φρ. τὰ ὁποῖα ἐσπατάλησεν εἰς ἀσωτίας καὶ χαρτιά. Δὲν ἔχει τιμὴν καὶ συνείδησιν, ζητεῖ νὰ πάρῃ ἀπὸ αὐτὴν καὶ τὸν τελευταῖόν της ὀβολόν. Καταλαμβάνετε πόσον ἄδικοι εἶνε οἱ ἄνθρωποι;... κατακρίνει τὴν διαβολοτύχην του ταῖς διαβολοδουλιαῖς του, καὶ ὅμως οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων μὲ τὴν διαβολοτύχην των καὶ ταῖς διαβολοδουλιαῖς των καὶ τὰς βοηθείας μου εὐφραίνονται καὶ χαίρονται τὸν κόσμον... τώρα ἀκροασθῆτε τὴν μαδεμοαζὲλ Νινίναν καὶ εἶτα ἀποφανθῆτε, ἂν ἐξηπάτησά ποτε τὴν Εὔαν ἢ ἡ Εὔα ἐμέ.

— Λοιπὸν ὁ Διάβολος θὰ σὲ πάρῃ, Νίκο μου, ἂν εὕρῃς τὰ χρήματα νὰ πληρώσῃς τὰ χρέη σου.

— Ἂν τὰ εὕρω, θὰ μὲ πάρῃ ὁ Ἄγγελος.

— Ποῖος Ἄγγελος; μειδιῶσα ἠρώτησεν ἡ οἰκοδιδάσκαλος, σπογγίζουσα τὸν ἱδρῶτα τοῦ προσώπου της διὰ λευκοῦ καμπρικίου.

— Ἐκεῖνος, ὅπου θὰ μοῦ τὰ δώσῃ, δὲν εἶνε ἄγγελος; ὑποκρινόμενος τὸν φαιδρυνόμενον ἀπεκρίθη ὁ ἀξιωματικός.

— Σὲ κρατῶ εἰς τὸν λόγον σου.

— Ὁποῖον λόγον μου; προσποιούμενος ὅτι δὲν ἐνόησεν, ἀνέκραξεν ὁ Νῖκος.

— Ὅτι θὰ σὲ πάρῃ ὅστις σοὶ δώσῃ τὰ χρήματα.... ἂν σοὶ τὰ δώσω ἐγώ, θὰ σὲ πάρω ἐγώ.

— Ἄφες τὰ χωρατά, Νανίνα, ma bien aimée.... ἄφες τὰ παχιὰ λόγια, μικρούλα μου, ποῦ θὰ εὕρῃς σὺ τοσοῦτον ποσὸν νὰ τὸ δώσῃς διὰ μιᾶς;... καὶ εἰς τίνα; εἰς ἐμὲ ὅπου γνωρίζω ὅτι δὲν μὲ ἀγαπᾷς, μάλιστα.... διὰ νὰ μὲ δώσῃς 2000 φρ. θὰ εἴπω ὅτι εἶτε ἐκλέψες τοῦ κ. Μασουνιερίδη ἢ ὅτι προδίδεις τὸν ἀγνότατον ἔρωτά μου πρὸς αὐτόν, ὅτι τὰ ἔχετε πρὸ πολλοῦ ἐμοῦ φκιασμένα, ὅτι μὲ φενακίζεις, ὅτι αὐτοπροαιρέτως βοηθεῖσαι ἐκ τοῦ βαλαντίου του.

— Κτῆνος!.... δὲν ἠμπορεῖς νὰ μείνῃς δύο λεπτὰ πλησίον μου χωρὶς νὰ μὴ προσβάλῃς τὴν ὑπόληψίν μου. Νομίζεις, ὅτι ἐπειδὴ σὲ ἀγαπῶ ἐμμανῶς, παραδοθεῖσα ἁγνὴ καὶ ἄλεκτρος κόρη πρὸς σέ, ὅτι ποτὲ θὰ ἐπιτρέψω εἰς ἄλλον ἄνδρα νὰ ἐραφθῇ κἂν τὴν πτερνάν μου. Φρονεῖς ὅτι θὰ ἐξακολουθήσῃ διὰ χρόνον πολὺν ἡ σχέσις αὕτη ἡ ἰδική μας, ἂν συντομώτατα δὲν καταλήξῃ εἰς ἕνα νόμιμον γάμον;

— Καὶ πόθεν λοιπὸν ἐπορίσθης ἢ θὰ περισθῇς τοιοῦτο ποσὸν ἐκ 2000 φρ. διότι μίαν φορὰν ὅπου δύνασαι νὰ μοὶ δώσῃς τὰ 1700 δόσε μοι καλλίτερα 2000, νὰ πληρώσω καὶ κάτι ἄλλα μικρὰ διαβολοχρέη, τὰ ὁποῖα ἀκαταπαύστως μὲ ζαλίζουν καὶ δὲν ἀφίνουν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν μου ἀποκλειστικῶς νὰ συγκεντρωθῶσι πρὸς σέ, εἶπεν ὁ ἀξιωματικὸς ἀπομακρυνόμενος ἀπὸ τοῦ κυρίου θέματος, τοῦ γάμου.

— Λοιπὸν φρονεῖς ὅτι μία γυνὴ δὲν δύναται ν' ἀποκτήσῃ χρήματα ἐντίμως; μὲ ἐρωτᾷς πόθεν ἐπορίσθην τοιοῦτο ποσόν, καὶ ἂν σοὶ δείξω αὔριον 10.000 φρ. εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια τῆς γαλλικῆς τραπέζης, τί θὰ εἴπῃς;... θὰ εἴπῃς καὶ πάλιν ὅτι ἐπωλήθην εἰς τὸν κ. Μασουνιερίδην, κιχλίζουσα χαμηλῇ τῇ φωνῇ εἶπεν ἡ γκουβερνάντα.

— Δέκα χιλιάδες φράγκα, τί λέγεις, τρισποθητή μου, ἐρωτά μου, καρδιὰ τῆς καρδιᾶς μου, τότε δύνασαι νὰ μοὶ δώσῃς 4000 φρ. διὰ ν' ἀγοράσω καὶ ἕνα λαμπρὸν ἵππον, ἐνθουσιωδῶς ἐρώναξεν ὁ ἀξιωματικός.

— Λοιπὸν σοὶ φαίνεται παράδοξον ὅτι ἔχω δέκα χιλιάδες φράγκα.... περίεργα ὄντα σεῖς οἱ Ἕλληνες, δὲν γνωρίζετε τὴν ἱστορίαν σας, πολὺ μᾶλλον τὴν ἱστορίαν τῶν ἄλλων. Νῖκο μου, δὲν ὀνομάζομαι Σαβαρὴ δὲν ἀνήκω εἰς μίαν τῶν περιφανεστέρων οἰκογενειῶν τῆς Γαλλίας.... λοιπὸν φρονεῖς ὅτι δὲν ἔχω μικρὰν περιουσίαν.. ἀλλὰ ποῦ νὰ γνωρίζῃς ὅτι ἔχω καὶ ὀλίγον ἑλληνικὸν αἷμα εἰς τὰς φλέβας μου.... τάχα, ἐπειδὴ εἶμαι γκουβερνάντα, φρονεῖς ὅτι δὲν δύναμαι νὰ νυμφευθῶ ἕνα δοῦκα τῆς Γαλλίας; ἔλαβες ποτε τὸν κόπον νὰ ἐξετάσῃς τίς ἦτο ὁ προπάππος μου Σαβαρὴ καὶ τί μίαν ἡμέραν θὰ κληρονομήσω.

— Ὁ Διάβολος νὰ μὲ πάρῃ, Νανίνα ψυχίτσα μου, ἂν ἀπόψε καταλαμβάνω τὴ γλῶσσά σου· οὐδὲν ἦττες καθόλου, καὶ ὅμως εἶνε γλῶσσα μεθυσμένου, διότι ὁμιλεῖ ὅλο διὰ χρυσάφι. Μὲ ὁμιλεῖς διὰ μίαν χρυσῆν βροχὴν τῆς Δανάης ἀπὸ 10,000 φρ. μετὰ τόσου θάρρους καὶ μεγαλοπρεπείας, ὅσον ἐγὼ ὁμιλῶ εἰς τὸν κύκλον μας διὰ τὰ πυροβολικὰ καὶ τοὺς ἵππους τῆς Εὐρώπης, τὰ ὁποῖα ἀκόμη δὲν εἶδα.... Στάσου, παπίτσα μου, μία στιγμὴ νὰ δροσισθῶμεν, εἶπεν ὁ ἀξιωματικός.... Γεράσιμε, ἐδῶ, φέρε ἀπ' ἐδῶ τὸ δίσκο μὲ τὰ δροσιστικά.

Ὁ ἀξιωματικὸς ἔκραξεν ὑπηρέτην κρατοῦντα δίσκον μετὰ διαφόρων ποτῶν περιφερόμενον ἐν τῇ αἰθούσῃ· ὅταν δὲ προσήγγισε, πληρώσας ποτήριον λευκοῦ οἴνου οἰκονόμου διὰ τὴν δεσποινίδα Σαβαρὴ καὶ ἕτερον οἰνοπνεύματος δι' αὐτὸν μετ' εἰλικρινοῦς τρίγγ τράγγ ἐξεκένωσαν μέχρι σταγόνος αὐτά.

— Δροσιστικὸν ποτόν, ἔκραξεν ὁ Διάβολος.... ἐδροσίσθησαν, ὁποία διαφορὰ γεύσεων. Ὅταν οἱ Πορτογάλλοι καὶ οἱ Ἱσπανοὶ κατέκτων καὶ ἀποίκιζον τὴν Ἀμερικήν, ἐγὼ τοὺς ἐβοήθησα πολὺ διὰ τοῦ ἰδίου τρόπου· τοὺς ἔκαμα νὰ παγιδεύωσι τοὺς δυστυχεῖς ἀγρίους, προσφέροντας πρὸς αὐτοὺς μπράντι, διὰ τὸ ὁποῖον οἱ ἄγριοι ἐτρελλαίνοντο. Ἡ ὄψις μόνον ἑνὸς φλασκίου ἤρκει νὰ κάμῃ ἕνα ἀρχηγὸν τῶν ἀγρίων νὰ ἐνδώτῃ. Ἐκάλουν τοῦτο τὸ καῖον ὕδωρ καὶ ὄχι τὸ δροσιστικόν.... Μεγαλειοτάτη, τώρα νὰ ἴδῃς πῶς θὰ κόπτῃ ἡ γλῶσσα τῆς οἰκοδιδασκαλίσσης.... τί μικρόν, ἀλήθεια, ποδαράκι.... καὶ τί καλὰ ὑποδηματάκια φορεῖ.... τί κνήμη, προσέθεσεν ὁ Διάβολος, ὅστις ἐγκαταλείψας τὴν σπάθην τοῦ ἀξιωματικοῦ, ἔθεσε τὴν παλάμην ὑπὸ τὸν μικρὸν πόδα τῆς Νανίδας ἐλαφρῶς ἀνεγείρας καὶ δεικνύων αὐτὸν πρὸς ἡμᾶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΓ΄.

Πῶς ἡ Νανίνα ζητεῖ νὰ παγιδεύσῃ τὸν Νῖκον Καλιακούδαν, ὅπως τὴν νυμφευθῇ.

— Λοιπὸν ὁ Διάβολος νὰ σὲ πάρῃ, ἂν μὲ ἐννοῇς. Νῖκο μου.... καὶ ὁ Διάβολος νὰ πάρῃ ἐμέ, ἂν ἀπήντησα, μάλιστα διὰ στρατηγικὸν ἄνθρωπον, ὀλιγώτερον σοῦ φιλόδοξον, γελῶσα εὐθύμως ἔκραξεν ἡ Νανίνα.

— Βλέπετε, βλέπετε πῶς εὑρίσκω κάθε λεπτὸν ἀθῴως τὸν μπελάν μου; ὁποίαν κατάχρησιν ποιοῦνται τὰ χείλη τῶν θνητῶν τοῦ ὀνόματός μου! καὶ εἴς τινας πειρασμοὺς μὲ θέτουσι κάθε λεπτόν... ἀμφότεροι μὲ προσκαλοῦν οἰκειοθελῶς νὰ τοὺς πάρω. Ὁ Διάβολος νὰ τὸν πάρῃ λέγει καὶ ὁ Διάβολος νὰ τὴν πάρῃ, καὶ ὅμως ὑπάρχουσιν ἀγαθὰ Πνεύματα ὑπερασπιζόμενα τοὺς τοιούτους. Εἴπετε, Μεγαλειοτάτη, ὅτι δὲν ἔχω τὴν μεγαλειτέραν ὑπομονὴν τοῦ κόσμου, εἶπεν ὁ Ἀρχιμὰν σείων τὴν κεφαλήν του δι' ὑποκριτικῆς εἰρωνείας μιμούμενος τὸν προσβληθέντα.

— Ὄχι μόνον ὁ Διάβολος νὰ μὲ πάρῃ, παπίτσα μου, ἀλλὰ καὶ χίλιοι δαίμονές του, ἂν ἐννοῶ γρὺ ἀπ' ὅσα μοῦ λέγεις, εἶπεν ὁ ἀξιωματικός.

— Λοιπὸν δὲν γνωρίζεις ποῖος ἦτο ὁ Σαβαρή;

— Ὄχι βέβαια, ἐκτὸς ὅτι ὑπῆρξε προπάππος σου, καθὼς μοὶ λέγεις τώρα.

— Δὲν γνωρίζεις, ἂν ἦτο στρατιωτικός, πολιτικὸς, τίνος εἴδους ἄνθρωπος ἦτο;

— Γνωρίζεις σὺ ποῖος ἦτο ὁ Λογοθέτης τῆς Σάμου ἢ ὁ Καλιακούδας ὁ ἁρματωλός;

— Ὄχι... ποτὲ δὲν ἤκουσα ποῖος ἦτο ὁ Λογοθέτης τῆς Σάμου... μόνον σὲ τὸν Καλιακούδαν γνωρίζω.

— Λοιπὸν πῶς θέλεις νὰ γνωρίζω ἐγὼ τίς ἦτο ὁ Σαβαρή.

— Ἀλλὰ γνωρίζεις τίς ἦτο ὁ Βοναπάρτης, Νῖκο μου.

— Αἴ! καλά, τὸν Βοναπάρτη δὲν γνωρίζω; καὶ τίς δὲν τὸν γνωρίζει;

— Λοιπὸν ὁ Σαβαρὴ ἦτο ὁ καλλίτερος φίλος του, ὁ ἐμπιστευτικώτερος τοῦ ὑπουργὸς καὶ ὁ μέχρι τέλους πιστός του

— Τί λέγεις... ἦτο προπάππος σου... Ἐστὰ πόσα; εἶπε χαίνων ὁ ἀξιωματικός, ἅμα ἤκουσεν ὅτι ὁ Σαβαρὴ ἦτο τοῦ Βοναπάρτη φίλος.

— Ὁ Σαβαρή, γατάκι μου, εἶνε ὁ δοὺξ τοῦ Ροβιγκώ, στρατηγὸς τῆς αὐτοκρατορίας, ὑπουργὸς τῆς ἀστυνομίας τοῦ Βοναπάρτου, εἶνε ὁ ἀνακαλύψας τὴν μεγάλην συνωμοσίαν τοῦ Ραΐτ καὶ Πιζεροῦ καὶ ἐπιστατήσας εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ δουκὸς Ἐγγιέν. Εἶνε ὁ νικητὴς τῆς μεγάλης μάχης τῆς Ὀστραλέγκας μετὰ τὴν μάχην τῆς Ἐϋλὼ τοῦ 1807, διὸ καὶ ἐγένετο δοὺξ τοῦ Ροβιγκώ. Τότε ὁ Βοναπάρτης τοῦ ἐχάρισε τὰ πλούσια ὑποστατικά, τὰ ὁποῖα ἔχει σήμερον ὁ θεῖός μου καὶ τὰ ὁποῖα μίαν ἡμέραν θὰ κληρονομήσω ἐγώ, διότι δὲν ἔχει παιδιά.

— Καὶ πῶς στὸ Διάβολο, μικρά μου δουκισσοποῦλα, κατήντησες γκουβερνάντα τοῦ κὺρ Μασουναρίδη, ἠρώτησεν ὁ ἀξιωματικὸς ἀτενῶς ὁρῶν αὐτήν.

— Πῶς στὸ Διάβολο; καὶ δὲν ἠμπορεῖ τις εἰς μίαν ἔξαψιν φιλοτιμίας καὶ ὑπερηφανείας νὰ συγχισθῇ μετὰ τῶν στενοτέρων συγγενῶν του καὶ προτιμήσῃ νὰ τρώγῃ ψωμὶ καὶ τυρὶ μακρὰν των καὶ ἀνεξάρτητος ἢ ὅλα τὰ πλούτη τοῦ κόσμου, ἀναγκασθῇ δὲ νὰ νυμφευθῇ ὅποιον δὲν ἀγαπᾷ ἡ καρδία του. Καὶ δὲν μπορεῖ τις νὰ γίνῃ γκουβερνάντα, ἵνα ἀποφύγῃ τὴν μουρμουρὰν των, κρύπτουσα δὲ διά τινα χρόνον τὴν εὐγενῆ καταγωγήν της ταξειδεύσῃ, ὅπως διδαχθῇ τὸν κόσμον;

— Ἡ ἱστορία αὐτὴ εἶνε μοναχὸ ῥομάντζο.... ἐξήγησέ μου, παρακαλῶ, καλλίτερα τὰ πράγματα, δεσποινὶς Νανίνα, εἶπεν ὁ ἀξιωματικός.

— Ἰδοὺ ἐν τῷ κρανίῳ τοῦ κ. Ἀξιωματικοῦ ἡ Νανίνα Σαβαρὴ λαμβάνει σπουδαίαν ὑπερτίμησιν καὶ γίνεται σπουδαίως σεβαστή, τὴν ὀνομάζει σπουδαίως δεσποινίδα, καγχαστικῶς ἔκραξεν ὁ Διάβολος.

— Δὲν εἶνε κανένα ῥομάντζο... μὴ σ' ἐξιππάζουν τὰ μεγάλα ὀνόματα, περιστεράκι μου.... γιὰ 'δὲ ἄνθρωπος ποὔχει καὶ δημοκρατικὰ φρονήματα... ἐξιππάσθης ἅμα ἐπληροφορήθης τὴν ἀληθῆ καταγωγήν μου, δὲν μοῦ λέγεις πῶς εἶσαι περισσότερον ἀριστοκράτης ἀπὸ ἐμὲ καὶ μοῦ κάνεις τὸν δημοκράτην.

— Λέγε.... λέγε μαδεμοαζέλ, μὲ πέθανες μὲ τὸ μάκρος ποῦ δίνεις στὸν λόγον.

—Διὰ τί δὲν μὲ καλεῖς διαβολοκόριτσο;

— Ἰδοὺ ἡ καθαρὰ ἀλήθεια τῆς ὅλης αὐτῆς συνδιαλέξεως, διέκοψεν ὁ Διάβολος.... ἀληθῶς εἶνε κόρη μου.

Ἔχετε ὑπομονὴν λοιπόν, ἀηδονάκι μου... Ἰδοὺ πῶς εἶνε τὰ τῆς οἰκογενείας μας, ἐξηκολούθησεν ἡ οἰκοδιδασκάλισσα. Ὁ δοὺξ μετὰ τὴν μάχην τοῦ Βατερλὼ ἐζήτησε νὰ παρακολουθήσῃ τὸν Βοναπάρτην εἰς τὴν Ἁγίαν Ἑλένην, ἀλλά, συλληφθεὶς ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ πλοίου «Βελλεροφόντης», ἐφέρθη αἰχμάλωτος εἰς Μελίτην. Ἓν ἔτος μετὰ τοῦτο ἐδραπέτευσεν ἐκεῖθεν καὶ κατέφυγεν εἰς Σμύρνην. Ἐκεῖ μετῆλθε τὸν ἔμπορον κερδήσας ὀλίγα χρήματα. Τῷ 1819 ἐπέστρεψεν εἰς Ἀγγλίαν, ὅπως ἐπανακάμψῃ εἰς Γαλλίαν καὶ ζητήσῃ νὰ δικασθῇ καὶ ἀνακτήσῃ τοὺς τίτλους του, τὸν βαθμὸν του καὶ τὰ κτήματά του. Εἷς τῶν υἱῶν του, διότι ὁ δοὺξ εἶχε πολυάριθμον οἰκογένειαν, ἐνυμφεύθη εἰς Σμύρνην τῷ 1818 μίαν Ἑλληνίδα, τὴν δεσποινίδα Κοραλίναν Ζαϊμοπούλου.

Τοῦ ζεύγους τούτου καρπὸς εἶνε ὁ πάππος μου. Βλέπεις λοιπόν, περιστεράκι μου, ἔχω καὶ ἐγὼ ἑλληνικὸν αἷμα ἐκ μητρὸς εἰς τὰς φλέβας μου. Ὁ πάππος μου ἦτο στρατιωτικὸς καὶ ὑπασπιστὴς τοῦ δουκός, διότι ὁ Λουδοβῖκος Φίλιππος τῷ 1831 ὠνόμασε τὸν δοῦκα τοῦ Ροβιγκῶ ἀνώτατον ἀρχηγὸν τῆς Ἀλγερίας. Ὁ πάππος μου τὸν ἠκολούθησεν εἰς Ἀλγερίαν ἐγκαταλιπὼν τὸν πατέρα μου μικρὸν μπεμπέ, ἓν ἔτος ἀφοῦ εἶχεν νυμφευθῇ μίαν τῶν θυγατέρων τοῦ κόμητος Ζιαρνάκ. Ὁ δυστυχὴς πάππος μου ἐφονεύθη εἰς τὴν πόρθησιν τῆς Μπών, εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ δουκός. Ὁ θάνατός του ἐπροξένησε τοιαύτην λύπην εἰς τὸν γέροντα δοῦκα Ροβιγκώ, ὥστε παρημέλησε τὴν διοίκησιν τῆς Ἀλγερίας, ὅπως ὁ Λουδοβῖκος Φίλιππος τὸν ἀνακαλέσῃ εἰς Παρισίους. Μετὰ δύο ἔτη ἤτοι τῷ 1833 ἀπεβίωσεν ἐγκαταλιπὼν τὰ οἰκονομικά του εἰς ἀθλίαν κατάστασιν. Τοῦ δυστυχοῦς πατρός μου ἡ μικρὰ ἡλικία ὑπῆρξε σειρὰ πικριῶν. Ἡ μήτηρ του περιεπλέχθη εἰς τὰ δικαστήρια μετὰ τῶν πολυαρίθμων συγγενῶν της, μόλις δὲ ἠδυνήθη νὰ ἐξοικονομήσῃ ἓν μικρὸν εἰσόδημα δι' ἑαυτὴν καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ πατρός μας. Ἀπέθανεν, ἐνῷ ὁ πατήρ μου ἦτο ἔτι δέκα πέντε ἐτῶν καὶ ἐν τῇ σχολῇ τῆς Σαὶντ-Σίρ. Ὁ πατήρ μου μετά τινα χρόνον ἐγένετο ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ, διεκρίθη εἰς τὴν ἐκστρατείαν τῆς Κριμαίας, τῷ 1856 ἐγεινε λοχαγός, μετὰ δὲ τὴν μάχην τοῦ Σολφερίνου καὶ τὴν εἰρήνην τῆς Βίλλα-Φράγκα ἔγεινεν ἀντισυνταγματάρχης.

(ἀκολουθεῖ)

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Δεκεμβρίου 1891

		Ἀγοραστ.	Πωληταί
ΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ			
Τῶν 26 ἑκατομμυρίων τῶν 5 ο/ο	Δρ.	480 —	490.—
» 120 » » 5 ο/ο	»	544.—	545.—
» 470 » » 5 ο/ο	»	544.—	550.—
» 135 » » 4 ο/ο	»	432.—	436.—
» 125 » » 4 ο/ο	»	390.—	400.—
Ὁμολογίαι Λαχειοφόροι Ἐθν. Τραπέζης		580.	573.—
ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ			
Ἐθνικῆς Τραπέζης	Δραχ.	3,915—	3940—
Πιστωτικῆς Τραπέζης . . .	»	172.25	175.
Βιομηχανικῆς Τραπέζης . . .	»	72.—	72.
Τραπέζης Ἠπειροθεσσαλίας .	»	—.	—.
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ			
Μεταλλουργείων Λαυρίου . . .	Δραχ.	164.—	164.
Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς	»	420.	418.—
» Πύργου-Κατακώλου	»	—.	—.
» Πειραιῶς-Ἀθ. Πελοπ.	»	202.25	202.—
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας . . .	»	149.50	148.—
Χρημαστ. ἑταιρίας ὁ «Ἑρμῆς».	»	57.—	63.—
Γενικὴ Ἑταιρία Ἐργοληψιῶν.	»	340.	350.—
Κωπαΐδος	»	—.	—.
Δημόσια ἔργα.	»	90.25	92.—
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ			
Εἰκοσάφραγκον	Δραχ.	26.95	26 98
Λίρα Τουρκίας	»	—.	—.
Λίρα Ἀγγλίας	»	—.	—.
		Τρίμηνον	
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		Ἀπὸ δρ.	Μέχριδρ
Ἐπὶ Ἀγγλίας	Δραχ.	33.75	33.95
Ἐπὶ Γαλλίας	»	133.75	134.25
Ἐπὶ Αὐστρίας	»	—.	—.
Ἐπὶ Κωνσταντινουπόλεως	»	—.	—.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ καὶ οἱ Πράκτορες τοῦ «Βρετανικοῦ Ἀστέρος» ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ὅτι τὰ μὴ πωλούμενα φύλλα ἐπιστρέφονται ἕνεκα τῶν τριῶν μυθιστορημάτων πρὸς δέσιμον εἰς τόμους, ὡρισμένος δὲ μόνον ἀριθμὸς φύλλων ἡμερησίως τυπώνεται, οἱ δὲ διανομεῖς εἶνε ὑπεύθυνοι ν' ἀποζημιώσωσι τὰ μὴ παραδιδόμενα φύλλα, ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν δύναται νὰ ζητήσῃ ἐκ δευτέρου ἀπολεσθέντα φύλλα, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου οἱ διανομεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγχειρίζωσι τὰ φύλλα πρὸς τοὺς κ. συνδρομητὰς ἢ εἰς τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν καὶ οὐχὶ νὰ τὰ ρίπτωσι χάριν ταχύτητος εἰς τὰς θύρας, ὅπως μὴ δύνανται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ τύπου νὰ γνωρίζωσιν ἐὰν ἐγένετο κατάχρησις ἢ ἄστοχος φθορά.

Wm EDGAR: WILLIAMS

CAPDIFF

Ἰδιοκτήτης καὶ Διευθυντὴς τῶν κυριωτέρων ἀνθρακωρυχείων τῆς Ἀγγλίας. Προμηθευτὴς τοῦ Ἀγγλικοῦ, Γαλλικοῦ καὶ Ἰταλικοῦ Ναυαρχείου, τῶν κυριωτέρων Σιδηροδρομικῶν καὶ ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Ποιότης ἐξαιρετική, τιμαὶ συγκαταβατικώτεραι τῶν ἄλλων ἀνθρακωρυχείων. Παρακαλοῦνται αἱ Σ. Διευθύνσεις τῶν Σιδηροδρομικῶν καὶ Ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν κ. λ. π. ὅπως ἀποτείνωνται, πρὶν παραγγείλωσιν, εἰς τὰ ἀνθρακωρυχεῖα Wm Edgar Williams Cardiff Ἀγγλίας.

ΔΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

EDGARDO

GARDIFF

DOULTON & C^O

BURSLEM (Staffs) **ΑΓΓΛΙΑ**

Τὸ πρῶτον ἐργοστάσιον τοῦ κόσμου διὰ παντὸς εἴδους πιατικὰ κλπ. Σχέδια χρωματισμοὶ κλπ. ἐξαίσια. Εἰς τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο ἀπενεμήθησαν 91 χρυσᾶ Μεγάλα Βραβεῖα τὰ (πρώτιστα) διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ποιότητα, σχέδια καὶ χρωματισμοί. Τιμαὶ καὶ ὅροι εὐνοικώτατοι τοῖς κ.κ. ἐμπόροις.

Οἱ κ. κ. NEGRETTI et ZAMBRA τοῦ Λονδίνου 38 Holborn Viaduct, E. C. γνωστοποιοῦν ὅτι εἶνε οἱ κατασκευασταὶ ἀστρονομικῶν ἐργαλείων παντοίου εἴδους, ἀνεροϊδῶν βαρομέτρων, θερμομέτρων κτλ. Κατάλογος μετὰ τῶν φωτογραφιῶν καὶ τιμῶν ἁπάντων τῶν εἰδῶν τούτων πέμπονται δωρεάν.

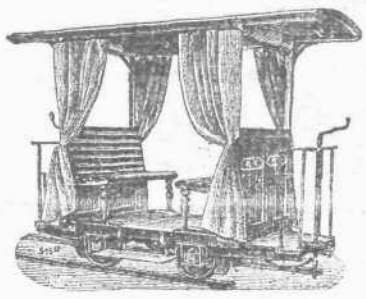

ARTHUR KOPPEL

BERLIN

ΑΡΘΟΥΡΟΣ ΚΟΠΠΕΛ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

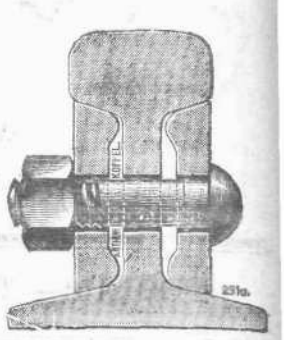

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΙΜΚΟΝ ΥΛΙΚΟΝ

ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ

ΠΟΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΤΙΜΑΙ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ: ΑΘΗΝΑΙ ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ 10

Ὁ κ. ARTHUR FAULKNER, 167 and 90 Regent st.; London, W. γνωστοποιεῖ, ὅτι εἶνε ὁ πρώτιστος κατασκευαστὴς νόθων τιμαλφῶν λίθων δεδεμένων δι' ἐξόχου καλλαισθησίας, βραβευθεὶς δὲ διὰ τοῦ χρυσοῦ μεταλλίου εἰς τὰς διαφόρους διεθνεῖς ἐκθέσεις. Ἡ ἀπομίμησις εἶνε τοιαύτη ὥστε μόνον οἱ ἐμπειρότεροι ἀδαμαντοπῶλαι δύνανται νὰ κάμωσι τὴν διάκρισιν. Τιμοκατάλογοι μὲ τὰς διαφόρους φωτογραφίας τῶν ποικίλων κοσμημάτων πέμπονται δωρεὰν πρὸς τοὺς ζητοῦντας δι' ἐπιστολῆς αὐτούς.

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ

ΣΙΔΗΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ

ΠΡΩΗΝ Μ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

(ἀριθ. 192.—Ὁδὸς Ἑρμοῦ.—Ὁδὸς Ἀθηνᾶς ἀριθ. 2)

Ἐκομίσθησαν ἐν τῷ καθ' ἑκάστην πλουτιζομένῳ τούτῳ καταστήματι παντὸς εἴδους σιδηρικὰ εἴδη, δι' ἁμάξας, δι' οἰκίας, τεχνίτας καὶ ἵππασίαν.

ΣΟΥΣΤΑΙ δι' ἁμάξας καὶ φορτηγὰ ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων ἐργοστασίων τῆς Γαλλίας.

ΜΟΥΣΑΜΑΔΕΣ πάσης ποιότητος καὶ ἰδίως διὰ τραπεζαρίας καὶ ἁμάξας.

ΦΑΝΟΙ ἁμαξῶν καὶ εὐθυνότατοι καὶ πολυτελέστατοι.

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ δι' ὅλα τὰ βαλάντια.—Κετσέδες.

ΜΠΡΑΤΣΑ ἁμαξῶν καὶ λαιμαριῶν ὡς καὶ τοκάδες ἐπάργυροι διὰ τὰ πολυτελέστερα χάμουρα.

ΓΑΛΟΝΙΑ καὶ σηρίτια μεταξωτὰ καὶ μάλλινα.

ΑΞΟΝΕΣ (ντιγκίλια) ἁμαξῶν καὶ φορτηγῶν.

ΣΥΡΜΑΤΟΠΛΕΓΜΑΤΑ Καμουτσίκια καὶ καμουτσόξυλα.

Ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας. Κατσαρόλαι, λεκάναι, προχόαι, μπρίκια, μύλοι καφέ, μύλοι πιπεριοῦ, μαχαιροπείρουνα ὅλων τῶν ποιοτήτων, καρυοθραῦσται κτλ.

ΣΙΔΗΡΑ καὶ ΣΤΡΟΦΕΙΣ γαλλικῶν παραθύρων.

ΕΡΓΑΛΕΙΑ τεχνιτῶν πάσης τέχνης.

Πρὸ πάντων εὐθηνία τιμῶν καὶ ἀνυπέρβλητος.

Μεγάλαι ἐκπτώσεις διὰ τοὺς ἐργολάβους καὶ ἐμπόρους ἐπαρχιῶν.

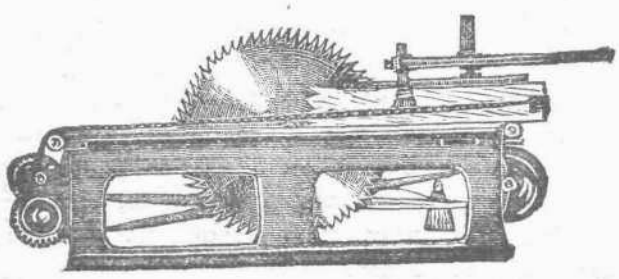

Ὁριζόντιος Αὐτόματος Πριγ.

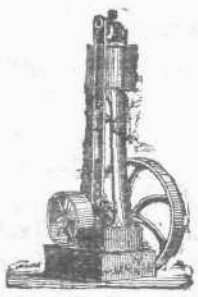

Κάθετος Ἀτμομηχανὴ

Ι. Μ. ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗΣ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Σοροκλέους ἀριθ. 19 οἰκία Ἀγγελοπούλου

παρὰ τῇ Νέᾳ Ἀγορᾷ

ὄπισθεν μεγάλης οἰκίας ΜΕΛΑ

Χειροκίνητος Ἀλευρόμυλος

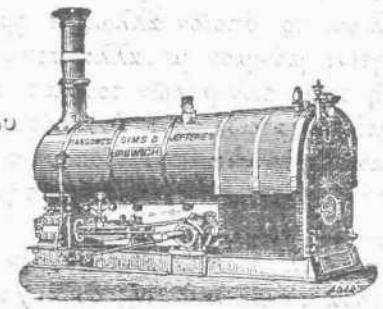

Ἡμιφορητὴ Ἀτμομηχανὴ

Παραδίδονται ΑΤΜΟΜΗΧΑΝΑΙ ἐν τακτικῇ λειτουργίᾳ καὶ μὲ γραπτὴν ἐγγύησιν ἀπὸ 2 ἵππων δυνάμεως μέχρι 500, ἐκ τῶν ὀνομαστοτέρων ἐργοστασίων τῆς ΑΓΓΛΙΑΣ.

ΑΤΜΟΜΗΛΟΙ στερεοὶ καὶ εὐθύνοι ἀλέθοντες 100 μέχρι 500 ὀκάδας τὴν ὥραν.

Πρὸς τούτοις ἅπαντα τὰ εἴδη τῆς βιομηχανίας ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων τῆς Ἀγγλίας.

Δίδονται προθύμως πληροφορίαι διὰ πᾶσαν βιομηχανικὴν ἐργασίαν.

Ἀναλαμβάνω τοποθετήσεις καὶ ἐπισκευὰς ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰς Ἐπαρχίας, καὶ ἐν Ἀνατολῇ.

Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ

Ἠλεκτρολόγος

Ἠλεκτρικοὺς κώδωνας, τηλέφωνα, ἠλεκτρικὸν φῶς, μηχανήματα ἐναντίον τῆς πυρκαϊᾶς.

Μελέται διὰ φωτισμοὺς ἠλεκτρικοὺς βιομηχανικῶν καταστημάτων καὶ πόλεων.

Μελέται διὰ συμπλέγματα τηλεφωνικά.

Ἅπαντα τὰ χρειώδη ἐργαλεῖα ἐργολάβων.

13 Ὁδὸς Καπνικαρέας Ἀθήνας

Οἱ κύριοι MAUND τοῦ Λονδίνου παντοπῶλαι τοῦ (Shoreditch 336 Old-street) γνωστοποιοῦσιν, ὅτι ἔχουσι τὰς τελειοτέρας καθαριστικὰς μηχανὰς τοῦ σταφιδοκαρποῦ καὶ τῶν σταφίδων στερεοτάτης κατασκευῆς καὶ εἰς τιμὰς συμφερούσας.

Τυπογραφεῖα καὶ Γραφεῖα τοῦ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ ὁδὸς Προαστείου ἀριθ. 8.